Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a Nr. 2109 | 4 pagini — 20 bani | Sîmbătă 11 februarie 1956

Îndemn la noi realizări

Primele săptămîni ale fiecărui an noi prilejuiesc privirii retrospective asupra anului plecat în paginile istoriei. Bilanțul a intrat în tradiția omenirii. Dar există felurite moduri de a întocmi bilanțuri. Trustul american „General Motors" și-a calculat beneficiile: peste un miliard de dolari. Fermierii americani au făcut și ei calcule: venitul a scăzut cu 10 la sută, iar datoriile au ajuns pînă la 17 miliarde de dolari. Cifre cu sensuri diferite dar reflectînd realitatea lumii capitaliste: bilanțuri corespunzătoare.

Popoarele țărilor socialiste întocmesc și ele bilanțuri. Un an de muncă intensă se cuvine apreciat cu grijă. Dar în aceste bilanțuri cifrele capătă desigur o altă semnificație. Parcurgi Comunicatul Direcțiunii Centrale de Statistică de pe lîngă Consiliul de Miniștri al R.P.R. asupra îndeplinirii planului de stat pe 1955 și nu obosești nici o clipă în desișul de cifre. Nu! Cifrele acestea vorbesc despre lucruri apropiate oamenilor muncii din patria noastră.

Industria noastră socialistă și-a îndeplinit planul global în anul 1955 în proporție de 108 la sută. Astfel, a devenit cu putință ca în anul trecut volumul producției globale să crească cu 14 la sută în comparație cu anul precedent, iar planul cincinal în ce privește volumul producției globale industriale să fie îndeplinit cu 51 de zile înainte de termen. La principalele produse, cifrele vorbesc despre însemnate creșteri. Să cităm numai cîteva și vom avea o imagine a progresului realizat în această direcție: în anul 1955, față de anul 1954, producția de energie electrică reprezintă 116 la sută, de țiței — 108 la sută, de fontă — 133 la sută, de oțel — 122 la sută, de autocamioane — 429 la sută, de carne — 135 la sută, de zahăr — 139 la sută...

Înșiruirea ar putea fi continuată. Comunicatul înfățișează pe larg realizările obținute în diferitele sectoare. Un paragraf din comunicat trebuie însă să ne rețină în mod deosebit atenția și anume acela în care se arată că *depășirea planului producției globale industriale pe ansamblul industriei socialiste, cît și pe ministere ar fi fost mai mare, dacă toate întreprinderile industriale și-ar fi îndeplinit planul de producție.* Astfel, numai în industria de subordonare republicană, dacă toate întreprinderile industriale ar fi îndeplinit planul producției globale, economia națională ar fi obținut în plus o producție în valoare de circa 650 de milioane lei.

In anul care a trecut, inițiativa oamenilor muncii, abnegația cu care ei muncesc, s-au vădit în nenumărate fapte. O mărturie concludentă o oferă faptul că numărul invențiilor, inovațiilor și propunerilor de raționalizare aplicate a fost de peste 30.000. Munca plină de abnegație a oamenilor muncii, înzestrarea ramurilor economiei naționale cu tehnica nouă, utilizarea mai rațională — deși nu încă integrală — a capacităților de producție au dus la obținerea unor importante realizări. Prețul de cost al producției în industria republicană a fost mai redus față de prețul de cost realizat în 1954. Lipsurile manifestate în întreprinderile ce aparțin unor ministere au determinat însă neîndeplinirea planului prețului de cost pe anul 1955 în industria republicană. Planul de creștere a productivității muncii a fost îndeplinit și depășit, ceea ce a avut drept rezultat ca peste 80 la sută din sporul producției globale industriale pe anul 1955 a fost realizat pe seama creșterii productivității muncii. O analiză atentă arată însă că creșterea productivității muncii ar fi fost mai mare dacă nu ar fi existat lipsurile din unele întreprinderi și ramuri industriale. Depășirea normelor din industrie în medie cu peste 30 la sută n-a fost însoțită de o creștere corespunzătoare a productivității muncii.

Anul trecut s-au marcat succese de seamă în agricultură, în direcția sporirii producției globale și a producției-marfă. Producția totală de cereale a fost de aproape 12 milioane tone. Merită să se remarce faptul că s-a cultivat o suprafață mai mare cu aproape 160.000 ha. decît în 1954. Un factor important care a contribuit la aceste realizări este întărirea bazei tehnico-materiale a agriculturii. Agricultura a fost dotată în anul trecut cu încă 3.580 tractoare (tractoare convenționale de 15 C.P.) și cu alte cîteva mii de diferite mașini și utilaje agricole.

In 1955 a crescut și s-a întărit sectorul socialist din agricultură. Mai ales în perioada premergătoare Congresului partidului, s-a intensificat munca de transformare socialistă a satului, iar la sfîrșitul anului numărul gospodăriilor agricole colective și al întovărășirilor agricole și zootehnice ajungînd la peste 6.600 cuprinzînd peste 390.000 familii. Numărul asociațiilor simple pentru cultivarea plantelor tehnice, a legumelor și zarzavaturilor a ajuns la circa 3.000 cuprinzînd aproape 80.000 familii.

Bilanțul anului trecut cuprinde realizări importante și în îndeplinirea planului în transporturile pe căile ferate, pe apă și cu autovehicole, în sporirea desfacerilor de mărfuri prin unitățile comerțului de stat și cooperatist, în dezvoltarea comerțului exterior.

Toate realizările, toate eforturile sînt îndreptate într-o direcție precisă: să facă viața oamenilor muncii mai îmbelșugată. Rezultatele sînt evidente: salariul real al muncitorilor și funcționarilor a crescut cu 8 la sută față de anul 1954. Bunăstarea oamenilor muncii a crescut și pe baza cheltuielilor social-culturale făcute de stat, cheltuieli care în 1955 au atins suma de 6.801,9 milioane lei. Și veniturile bănești și în natură ale țărănimii muncitoare au crescut cu 15 la sută.

Ce înseamnă toate aceste cifre? Comunicatul arată limpede: familiile de muncitori au consumat în anul trecut cu 33 la sută mai multă carne, cu 23 la sută mai mult pește, cu 6 la sută mai mult lapte, cu 31 la sută mai multă untură etc. Țăranii muncitori au mărit consumul la grăsimi cu 25 la sută, la lapte cu 13 la sută, la ouă cu 22 la sută etc. Adăugați la aceste cifre faptul că învățămîntul de 7 ani a devenit obligatoriu în orașe, centrele muncitorești și în localitățile reședință de raion; că au apărut 2.800 titluri de cărți și broșuri în 35.380.000 exemplare; că peste 460.000 oameni ai muncii și copii au fost trimiși la odihnă în stațiunile balneare și climaterice; că oamenii muncii au primit 740.000 m.p. suprafață construită de locuințe.

Stringeți laolaltă toate aceste fapte — și nenumărate altele — și căpătați imaginea vieții noi a poporului nostru.

Bilanțul de anul trecut este rodnic. Succesele trebuie duse înainte. Am pășit într-un an nou înarmați cu învățăturile de neprețuit pe care ni le-a dăruit Congresul partidului. Am pornit pe căile unui nou cincinal. Cauza socialismului, cauza fericirii poporului nostru ne este scumpă și noi o vom susține. Tineretului îi este specific entuziasmul, dăruirea plină de avînt pentru întărirea și înflorirea patriei. Utemiștii, toți tinerii, laolaltă cu cei în vîrstă, oriunde ar munci ei, pot să facă dovada patriotismului lor prin lupta susținută pentru sporirea productivității muncii, reducerea prețului de cost, pentru realizarea tuturor sarcinilor mărețe trasate de istoricul Congres al partidului. Să pregătim de pe acum bilanțul victorios al celui de al doilea cincinal!

„Scînteia tineretului"

VEȘTI DIN ȘCOLI ȘI FACULTĂȚI

Năzuință realizabilă

Clasa noastră — a IX-a din Școala medie de băieți Deva — a făcut progrese simțitoare de la un pătrar la altul; numărul elevilor care-și însușesc cu conștiinciozitate materia a sporit, disciplina s-a îmbunătățit. Ce-i drept, elevii își dau silința să învețe, iar tovarășul diriginte, împreună cu organizația U.T.M., îi sprijină pe elevi.

In orele de activitate educativă sînt scoase la iveală lipsurile care se manifestă în activitatea noastră și se iau de îndată măsuri care să ajute la îndreptarea lor. Cred că merită să fie amintită ora în cadrul căreia elevul fruntaș C. Duncea și-a expus în fața colegilor metodele de studiu. Urmîndu-i exemplul, mulți elevi reușesc azi să-și împartă mai bine timpul de învățătură.

Nu de mult, comitetul U.T.M. a organizat o adunare în care s-a discutat despre rolul și îndatoririle elevului în școală. Aceasta a avut firește urmări pozitive în atitudinea elevilor față de învățătură.

In prezent, în clasa noastră avem doar cinci elevi cu note sub limită. Dintre aceștia, singurul care manifestă o totală delăsare față de sarcinile școlare este Aurel Funțoni, corigent la 4 materii și totodată „certat" rău cu disciplina.

Majoritatea elevilor noștri doresc ca întregul colectiv să fie format numai din elevi sîrguincioși, perseverenți în munca de însușire a materiei. Prin activitatea neîntreruptă ce se duce pentru sprijinirea celor rămași în urmă, credem că vom izbuti să ajungem și la asemenea rezultate.

Corespondent
VICTOR COPOSESCU

Pentru viitoarea profesie

Felul cum este organizată activitatea elevilor în afara școlii are o influență directă asupra învățăturii, de aceasta depinzînd, în bună măsură, ridicarea nivelului de cunoștințe. Comitetul organizației noastre de bază U.T.M. a desfășurat o muncă intensă pentru a-i ajuta pe elevi să-și petreacă timpul liber cît mai plăcut și folositor. Am organizat excursii cu caracter științific care au interesat mult elevii, am vizionat în colectiv filme, am fost la spectacole, s-au ținut o seamă de recenzii interesante, s-au efectuat aplicații în camera de demonstrații practice a școlii și în laborator.

Dar am mai făcut și un alt lucru deosebit de util: am inițiat prezentarea unor referate medicale cu scopul de a se lămuri unele probleme dificile și de a le face pe eleve să îndrăgească mai mult viitoarea profesie. La dezbaterea referatelor sînt invitați medicii șefi de secție și personalul sanitar din rețeaua de teren, ceea ce asigură discutarea problemelor la un nivel ridicat.

Toate aceste acțiuni au avut darul de a sprijini munca elevelor noastre care spun cu mîndrie: „Nu lăsa lecția neînvățată de azi pe mîine". Și, astfel, ne putem mîndri că în Școala medie sanitară din Buzău, formată numai din utemiste, nu există nici o corigentă și nici o repetentă în primul semestru al anului.

Corespondent
VIORICA LAZĂR

Experiența înaintată în slujba noului CINCINAL

Sonde gemene

Colectivul de muncitori și tehnicieni din cadrul oficiului turbobur Moinești îmbrățișează cu căldură ceea ce este nou, înaintat în tehnică. Aceasta este calea sigură care duce la creșterea necontenită a productivității muncii, la scăderea prețului de cost și la ușurarea muncii fizice a sondorilor.

In ultimul timp, un succes însemnat l-am obținut în direcția aplicării metodei forajului sondelor gemene. Această nouă metodă de foraj sovietică am trecut s-o aplicăm de la jumătatea anului trecut. Ea constă în săparea cu aceeași brigadă și cu aceeași instalație a două sonde dirijate ale căror găuri se găsesc la 1—1,5 metri depărtare și ale căror poziții corespund planului de exploatare a zăcămintelor de țiței.

Ca orice început, forajul sondelor gemene a pus în fața noastră o serie de noi probleme. Astfel, a trebuit să facem unele modificări atît la instalații, cît și în organizarea muncii brigăzii. Schimbările au fost cerute de suprapunerea unor operațiuni. De reținut că aplicarea noii metode de foraj la sondele dirijate n-a necesitat investiții suplimentare de utilaj și nici n-a schimbat prea mult tehnologia forajului cu turbina. Pentru modificările ce s-au făcut, noi am folosit resursele interne ale oficiului.

La ce rezultate a dus aplicarea acestei metode?

In primul rînd s-a obținut o reducere de circa 50 la sută din timpul folosit pentru introducerea și extragerea sapei, mărindu-se în felul acesta productivitatea muncii și viteza comercială. Primele sonde gemene au atins o viteză comercială de 918 și 1118 metri granic-lună în comparație cu sondele individuale alăturate care au realizat viteze comerciale pînă la 350 metri granic-lună. Pe lîngă faptul că forajul la sondele gemene s-a terminat cu multe zile înainte, aici s-au realizat și economii de 872.323 lei, scăzînd cu mult prețul de cost pe metru forat, întrucît volumul lucrărilor de construcții și montaj a fost aproape de două ori mai mic decît la sondele obișnuite.

Rezultatele obținute pînă acum dovedesc că forajul sondelor gemene e o metodă înaintată care merită multă atenție. In prezent în cadrul oficiului nostru ea s-a extins la încă trei grupe de sonde și o vom folosi de asemenea peste tot unde situația geologică ne permite. In acest fel vom spori vitezele de foraj, obținînd o creștere a productivității muncii și un preț de cost din ce în ce mai redus.

Urmărind ceea ce este esențial — obținerea de viteze mari de foraj — ne străduim să folosim la condițiile geologice specifice fiecărei formațiuni metodele cele mai avansate. Forajul cu apă, care a început să fie aplicat la noi în 1953, cunoaște acum o largă răspîndire. In prezent toate sondele le începem cu forajul cu apă. La sondele 1112, 1117, 1106 și altele, forajul cu apă a atins adîncimi de 500—700 metri. La forajul cu noroi ușor sau cu apă — cum i se spune — folosim pompele cu debit mare (35—40 litri secundă). In vederea aplicării acestui regim de foraj a trebuit să facem unele modificări la alcătuirea instalațiilor. La sonda 1001 Comănești (exemplu care este cel mai recent) s-a adaptat o pompă sovietică cu debit mare.

Prin folosirea acestei instalații și printr-o bună organizare a muncii brigăzii, noi am obținut 280 metri forați în 24 de ore. Sonda 1001, care era proiectată să se sape în 40 de zile, a atins după numai trei zile de la începerea forării adîncimea de 480 metri. Cu toate că pînă acum în terenurile friabile (care se dărîmă ușor și unde fluidul de foraj se pierde în strat) se săpa cu noroi, la această sondă noi continuăm săpatul cu apă. Desigur că în asemenea cazuri există pericolul să se producă dărîmări care ar duce la prinderea garniturii de foraj la puț. Noi am reușit totuși să evităm acest accident asigurînd funcționarea neîntreruptă a pompei și organizînd efectuarea rapidă a operațiunilor de schimbare a sapei sau de atașare a prăjinilor de avansare. Prin săparea cu turbina într-un regim forțat cu apă pînă la adîncimea proiectată am reușit astfel să reducem timpul de forare al sondei de la 40 de zile la 10.

La obținerea acestor rezultate, un aport deosebit și-a dat brigada condusă de tovarășul Petre Baciu, evidențiindu-se maiștrii comuniști Vasile Purcaru și Gosa Ion și tinerii Ion Mureșanu, Mănăilă Gh. și alții.

Străbaterea rapidă a formațiunilor periculoase de teren (cărbune, marne friabile) dă posibilitatea evitării tubării coloanelor de protecție, realizîndu-se în felul acesta însemnate reduceri de timp și economii de materiale.

Forajul cu turbina cere multe marșuri. De aceea noi căutăm să reducem necontenit timpul de manevră. In acest scop ne străduim să aplicăm elementele micii mecanizări. Sîntem încredințați că folosind la maximum mica mecanizare facem ca munca sondorilor să fie mai ușoară, și ca operațiunile să se efectueze într-un termen mai scurt.

Fiecare metodă nouă, fiecare element de mecanizare și o mai bună organizare a muncii sondorilor contribuie la sporirea necontenită a vitezelor de foraj. In felul acesta noi ne străduim să traducem în viață sarcinile ce ne revin din cel de al doilea plan cincinal, care prevede o sporire a vitezei de foraj cu 25 la sută pe baza aplicării în muncă a metodelor înaintate.

Ing. IULIAN BALABAN
oficiul de foraj turbobur Moinești

ÎN AȘTEPTAREA PRIMĂVERII

Așa s-au obișnuit mecanizatorii de la S.M.T.-Cenei, raionul Jimbolia: să fie gata totdeauna, cînd vine primăvara, pentru a putea ieși cu tractoarele pe ogoare. Așa vor să facă și în anul acesta. Pînă la 10 februarie ei au reparat mai bine de 90 la sută din întregul parc de mașini și tractoare al stațiunii. Iată, în fotografie, pe tinerii mecanizatori Adam Endler, Augustin Bologa și Ion Ciota făcînd o ultimă revizie motorului unui tractor.

Tineretul sovietic întîmpină cel de-al XX-lea Congres al P. C. U. S.

Cererea lui Lev Matanțev

Maistrul șef al sectorului de presă al uzinei metalurgice Ijorskaia de lîngă Leningrad, Lev Matanțev, a venit în secția de laminoare părăsind institutul cu trei ani în urmă. În uzină tînărul specialist a început să aplice în practică cunoștințele dobîndite la institut. Nu e de mirare că tocmai aici comsomolistul Matanțev a făcut următoarea cerere:

„În zilele premergătoare celui de al XX-lea Congres al scumpului nostru partid, rog să fiu primit în rîndurile P.C.U.S. Doresc să fiu în primele rînduri ale constructorilor comunismului".

Fotografia ni-l înfățișează pe L. Matanțev înmînînd cererea de primire în rîndurile membrilor de partid lui V. Zaharov, secretar al biroului de partid al secției.

ÎNVĂȚÎND UNUL DIN EXPERIENȚA CELUILALT

Zoia Danilova conduce de peste trei ani o brigadă comsomolistă a secției de filatură nr. 1 a fabricii „Kaganovici" din Vîșni Volociok și face treaba asta cu multă pricepere și competență.

Brigada este formată din zece comsomoliste, zece fete cu caractere deosebite: unele sfioase ca Valea Proșkina, altele mai înfipte ca Nina Afanasieva, dar toate unite într-un colectiv care muncește bine, care-și depășește în fiecare lună normele.

In brigada Zoiei s-au încetățenit cîteva reguli pe care toate fetele le respectă și care le ajută să obțină treptat, treptat, o producție sporită. In primul rînd ele nu fac nici o mișcare de prisos. Există un grafic bine elaborat al deservirii mașinilor. Fetele trec fără grabă pe lîngă fuse, schimbă cu îndemînare țevile cu tort preliminar, unesc fulgerător cu degetele deprinse cu această mișcare firele rupte, curăță cu grijă mașinile cu peria.

A doua regulă este de a studia permanent metodele înaintate de muncă, de a lupta pentru a smulge fiecărei operații încă o secundă sau două în plus. A treia regulă, regula de aur a fetelor, este să se ajute între ele. Ajutorul tovărășesc caracterizează întregul stil de muncă al brigăzii.

...Brigada Larisei Laușkina, care lucrează în schimbul următor al brigăzii Zoiei, muncea bine. In ultimele luni ea nu a dat o producție sub 120 la sută dar... nici peste. Și doar mașinile erau aceleași. In urma unei înțelegeri dintre cele două șefe de brigadă, colectivul Zoiei a rămas șapte zile la rînd să urmărească munca fetelor din brigada Larisei. Muncitoarele s-au împrietenit repede, au început să învețe metodele cele mai bune de muncă. Peste o lună brigada Larisei Laușkina a reușit să-și îndeplinească planul în proporție de 138 la sută.

Transmițîndu-și experiența, brigada Zoiei a învățat și ea la rîndul ei unele lucruri din experiența elevelor sale, și-a sporit exigența față de munca sa. Și drept rezultat, brigada Zoiei Danilova a sporit productivitatea muncii îndeplinindu-și sarcinile de plan în proporție de 142,9 la sută.

La ședința în care au fost dezbătute angajamentele textiliștilor în cinstea Congresului partidului, inițiativa brigăzii Danilovei a fost susținută cu însuflețire: dacă toți vor munci așa cum se muncește în această brigadă, atunci numai secția de filatură nr. 1 va da într-o lună aproximativ 90 tone de fire toarse peste plan.

In prezent, tot mai multe brigăzi ale întreprinderii urmează exemplul brigăzii Zoiei Danilova. In cadrul secției de filatură nr. 1, 18 dintre cele mai bune brigăzi de tineret își transmit experiența schimburilor lor, iar în întregul combinat 700 de tineri muncitori participă la răspîndirea colectivă a experienței înaintate.

Raționalizatorul

In depoul de vagoane al gării Iudino, Piotr Egorov este cunoscut ca un raționalizator neobosit. El a făcut pînă acum peste cincizeci de propuneri. La concursul raționalizatorilor și inventatorilor feroviari, Egorov a obținut premiul al doilea.

In prezent el lucrează la o nouă inovație: un aparat care permite descoperirea fisurilor de pe contratreapta osiei cu roți fără a fi scoasă din loc. Inainte, osiile cu roți erau trimise pentru aceasta la uzinele de vagoane. Piotr Egorov a hotărît să termine munca la invenția sa și s-o dea spre a fi încercată pînă la deschiderea Congresului al XX-lea al P.C.U.S.

AGENDA TURISTICĂ

Pe Valea Prahovei, în ultimele zile a căzut zăpadă din abundență. Pîrtiile de schi și cabanele își așteaptă oaspeții.

Un număr tot mai mare de oameni ai muncii, dornici să-și petreacă zilele libere în munți vor să plece în excursii. De la „Bela Brainer" 35 de muncitori pleacă la „Furnica"; 40 muncitori și funcționari de la Trustul 13 Construcții merg la cabana „Trei Brazi"; cabana nouă-Bușteni va găzdui 80 de tovarăși de la Institutul „Pasteur"; de la P.T.T. 75 tovarăși vor petrece sîmbătă și duminică la Clăbucet.

Din cauza afluenței mari de excursioniști, sîmbătă la orele 15,30 din gara de nord pleacă spre Valea Prahovei un tren special suplimentar.

Tot sîmbătă pleacă și excursiile de 10 zile, organizate de C.C.S. la Cioplea, Lacul Roșu și Peștera.

Frumusețea Lacului Roșu și a împrejurimilor sale atrage iarna ca și vara, sumedenie de excursioniști. Mai sus de lacul propriu zis, într-o poiană la poalele stîncilor Suhardului, se află o cabană — cabana Suhard. Iată în fotografia noastră un grup de turiști porniți să cunoască minunata priveliște ce se așterne la poalele Suhardului. Excursioniștii care au stat mai ... pe la cabana Suhard nu se poate să nu fi făcut cunoștință cu cele două gemene, Sanda și Mariana, fetițele cabanierului și cu bunul lor tovarăș de plimbare cîinele lup, Lusta. Împreună, așa cum îi vedeți și în fotografie, ei fac zilnic „excursii" în jurul cabanei.

Scrisori dintr-o gospodărie colectivă

TEMELIA

De la Constanța la Tîrgușor, am făcut două ceasuri încheiate cu trenul de Tulcea. De la halta Tîrgușor pînă la Pantelimonul de Jos, prinzînd o zi fără noroc, bîntuită de vifor, am pierdut cîte un ceas pentru fiecare 3 kilometri din cei 15 cît măsoară drumul.

Pantelimonul de Jos e un sat adunat pe o colină deasupra rîului Casimcea. Împrejur, sub patru zări, se-ntinde stepa tare, cenușie, nesfîrșită; cerul, oricît s-ar bolti, n-o poate cuprinde, se-nneacă în cutele ei. Vînturi seci, vifore turbate și sărăcia, sora lor mai îndîrjită, au înțelenit-o prin veacuri. Poate ca nicăieri, stepa de-aici a sorbit înviorare mai multă decît din apa ploilor, din sudoarea oamenilor îmbătrîniți sub semnele unui destin luminat doar de înșelătoarea „Fata morgana".

Cu vîntul în piept și jinduind după o sobă, fie ea numai cît o ulcică, am ajuns în gospodăria colectivă „Dumitru Karboșiev" din Pantelimonul de Jos, puțin după vremea prînzului. Tovarășul Ion Petre, președintele, credincios zicalei: cine lucrează nu degeră, în loc să mă lase să-mi dezmorțesc oasele, m-a luat să-mi arate cîtă avere au strîns colectiviștii în cinci ani. Am dat să-l opresc, spunîndu-i că rămîn acolo o săptămînă și c-o să fie vreme să le cercetez pe toate pe-ndelete. Dar a fost de prisos.

— N-ajunge, mi-a răspuns dînsul. O săptămînă-i fleac. Eu mă-nvîrt pe aici de cinci ani și tot nu le știu rostul la toate.

Ce puteam să fac? Mi-am îndesat căciula, cu dușmănie, pînă peste urechi și l-am urmat. Mai tîrziu aveam să aflu că am tras ponosul pentru toți prietenii gazetari, fiindcă niciunul nu s-a învrednicit să-și omoare picioarele prin aceste locuri.

Gospodăria colectivă din Pantelimonul de Jos a luat ființă cu cinci ani în urmă, sub cele dintîi ploi ale primăverii, cînd tunetul, după tăcerea de-o iarnă, sparge depărtările și le umple cu o prospețime tulburătoare. N-am fost atunci în sat, dar îmi închipui, legînd și potrivind imagini pe care oamenii de acolo le-au păstrat, că hotărîrea celor 44 de familii cîte s-au înscris la început, a fost o izbucnire asemănătoare întru totul cu a primăverii: iute, năvalnică, frămîntată. Atunci, satele din jur, de la Tîrgușor la Colilia și pînă aproape de lacul Tașaul își mînau trimișii pe drumuri desfundate să salute noua colectivă, s-o vadă, s-o cerceteze, s-o judece dacă vreți. Și cînd în Pantelimonul de Jos, în pămîntul dobrogean vechi ca timpul, în acest pămînt al neliniștii amare, s-a înfipt adînc fierul plugurilor trase de tractoare, oamenii au auzit cum dedesubt se rupe troznind vîna sărăciei, pietroasă, închegată.

După 5 ani de la înființare gospodăria stăpînește 1.260 de hectare. Satul întreg — 177 de familii — muncește în colectivă.

— Unii, spunea președintele, la început se dădeau de ceasul morții, se băteau în piept și se jurau pe o lume mare că n-au să ne calce pragul în veci. Dacă încercai să le bați la ușă te alegeai cu nasul turtit. Ziceau că săraci au fost și așa vor să rămîie, dar după un an-doi au venit singuri să ne ceară să-i primim. Colectiviștii mai vechi s-au întărîtat și i-au luat în rîs: — paște murgule iarbă verde!... A fost nevoie de multă vreme și iscusință să-i facem să înțeleagă că ei, prin munca lor, i-au adus aici. Și așa în patru ani a venit tot satul. Numai unul singur, un flăcău plecat în armată a venit de-abia luna trecută.

Curtea gospodăriei e largă și-i greu s-o bați cu piciorul mai ales pe un viscol ca acela cu care mă înfruntasem o jumătate de zi. La început, curtea cic-ar fi fost deschisă spre stepă ca umbrarul unei fierării spre drum. Se poate. Însă eu am văzut-o mărginită de două grajduri lungi, încăpătoare — adăpostesc la un loc 200 de vite — de un atelier de tîmplărie, de o remiză pentru unelte agricole și de două magazii cu o capacitate de 38 de vagoane, ridicate pe butuci, cu acoperiș trainic de țiglă. Mai departe, în coastă se află saivanul pentru 2.000 de oi, căsăria și aproape de ele o crescătorie pentru 1.000 de păsări.

Toate aceste construcții înălțate în ultimii ani, au cerut o muncă încordată pe care n-ai cum s-o cuprinzi în cîteva rînduri de ziar. Șeful echipei de tîmplari, comunistul Damian Vîlcu, un om îndesat, cu ochi blînzi, priceput la vorbă ca și în meserie, dacă a fost nevoie a adunat oamenii la lucru și noaptea. Nici chiar iernile năprasnice care își au sălașul în stepă nu i-au împiedicat pe colectiviști să înfăptuiască ceea ce cu toții hotărîseră. Procurarea materialului lemnos s-a făcut însă mai totdeauna cu multă alergătură. Telefoane la raion, drumuri, certuri cu birocrații pentru a căpăta o repartiție de materiale. Cînd se pornea fundația unui pătul sau a unei magazii și nu sosea scîndura pentru acoperiș, consiliul de conducere mîna delegații și oamenii se zbăteau, se rugau cu frumosul, înjurau, făceau totul numai să nu se întoarcă cu mîinile goale. In 1954, inginerul stagiar Movan Pintilie a ajuns pînă la București la minister și nu s-a lăsat pînă n-a obținut repartiție pentru 90 metri cubi de lemn și 200 de colaci de căruță. Materialul se afla în Ardeal. N-a fost durere pentru asta, doi colectiviști au plecat în Ardeal și l-au adus.

— Bun băiat inginerul Movan, zic oamenii, bun băiat, păcat numai că ni l-au luat și nu ne-au mai trimis altul în schimb. Pe semne că ne-or fi crezînd tovarășii de la regiune tare învățați.

Colectiviștii din Pantelimonul de Jos, s-au bătut cu toții de-a lungul celor cinci ani, pentru fiecare pas înainte. Au fost și cumpene, cînd unii se încurcau — ca de un butuc în pragul casei — de vorbele pe care le vînturau dușmanii din umbră. Organizația de partid a stat în frunte și oamenii, încet, încet, s-au dezmeticit. Vorbe se mai vîntură și acum prin sat, ceea ce înseamnă după cum zice tovarășul Nicolae Ghițin — secretarul organizației de partid — că-i mai ușor să păzești un cîrd de iepuri decît un chiabur. Și în Pantelimonul de Jos, dacă vreți să știți sînt trei, nu unul.

Tovarășul Ion Petre, președintele — om despre care mie îmi vine să cred că n-are măduvă în oase de vreme ce poate umbla cu fața deschisă în vifor — m-a purtat în ziua aceea și pe la grajduri și pe la ciobanii înveliți în niște cojoace care le băteau călcîiele.

Gospodăria a pornit-o la drum cu 250 de oi, 25 de cai și 10 scrofițe cumpărate prin bani împrumutați de la stat. Astăzi sectorul zootehnic cuprinde 1.100 de oi, 77 de vaci, 111 cai cu tineret cu tot, iar porcii, înmulțindu-se în fiecare an pînă la 200, aduc un venit de 60.000 lei. Îngrijitorii vitelor, mulți dintre ei tineri, au urmat cursuri de specializare, căci cine muncește în grajdurile gospodăriei are nevoie, după părerea președintelui, în afară de brațe puternice pentru îndesatul fînului în iesle și de știință.

— La noi, tovarășe, lămurește președintele tacticos, creșterea vitelor vine așa ca o chestiune politică. Ai vite bune — ai cîștig bun și asta te saltă în ochii lumii. Fără vite, gospodăria nu înflorește, se învîrte pe loc, amețește și asta spre bucuria cui bănuiești dumneata...

Mărturisesc că explicația, cu întorsura care se vede, m-a silit să fiu cu luare aminte și la baciul stînei, cînd acesta mi-a dat să înțeleg că el și ciobanii de sub porunca lui n-au pierdut în cinci ani nici o mioară.

— Pe lupi, se laudă baciul, i-am dovedit cu cîinii și cu ciomegele, iar bolile n-au avut cum să ne încerce stîna fiindcă am ținut veterinarul aproape...

Acum cînd stau și scriu, mă gîndesc că toate cîte le-am văzut în prima zi în această gospodărie m-au ajutat să înțeleg unde-și are izvorul belșugul din casele colectiviștilor, căci mai peste tot unde am intrat am căzut în uimire și mi se părea depărtată cu veacuri vremea cînd oamenii aceștia se frîngeau îndurerați și muți în hotarele stepei ce suna mereu ca o toacă sub pașii lor.

FĂNUȘ NEAGU

LA ÎNCEPUT DE DRUM

Se apropie deschiderea celei de a doua consfătuiri pe țară a tinerilor scriitori. Publicăm în pagina de astăzi cîteva din lucrările celor care-și fac ucenicia literară în diferite orașe ale țării, activînd unii în cercurile literare, alții pe lîngă redacțiile ziarelor locale.

Radu Cîrneci

Odă omului

Priviți-mă : sînt omul cel ce-ntr-una
Prin vremi asupritoare m-am zbătut ;
Am sîngerat, dar nu m-a-nvins furtuna,
Și m-a izbit de-atîtea ori nebuna,
Dar drept am stat sub plumbuitu-i cnut !

Sînt cel ce-a smuls, semeț, din soare focul
Pe zei i-am înfruntat : sînt Prometeu !
Icar sînt, cel ce și-a-ncercat norocul;
Natura și-a făcut cu mine jocul
Dar n-a-ncetat o clipă zborul meu !

Priviți-mă : zidit-am piramide
— Stau oasele-mi la temelia lor —
Am ridicat grădini Semiramide,
Da-n trunchii groși, cu ramuri înflorite,
Zvîcnea în seve sînge arzător !

Eu am purtat corăbiile pe mare
Sub lovituri de bici șuierător,
Legat cu lanțuri grele de picioare,
Și n-am pierit, deși în grea vîlvoare
Am ars pe rug de-atît amar de ori !

Priviți-mă : port fulgere-n privire ;
Spartacus sînt—fug nobilii-ngroziți !
Sînt Galileu cu dreapta lui gîndire,
Sînt rug aprins—de aspra-i strălucire
Și-acopăr ochii domnii iezuiți !

Sînt omul, totdeauna, fără teamă,
Cu cercul roș pe frunte, tras pe roți ;
Mă cheamă Doja, Horia mă cheamă,
Și n-am pierit ; cenușa mea, bag seamă,
Născut-a mii și mii de strănepoți !

Priviți-mă : eu sfărîmat-am steme ;
Pe regi nemernici i-am ghilotinat ;
In glasul meu au răsunat blesteme
Și viforos, dreptatea-a prins să cheme
Cînd steagul roș Comuna a-nălțat !

C-am stat în temnițî vreme-ndelungată ?
Bastiliile eu le-am dărîmat /...
Istoria-i de mine despicată,
Cînd de pe „Aurora" prima dată,
Am năruit al țarilor palat !

Priviți-mă : de-atunci înalt mi-e zborul,
Iar necuprinsul zărilor e-al meu ;
Vreau binele să curgă ca izvorul
Și fi-voi peste tot înoitorul,
Căci eu sînt mie însumi dumnezeu !

Priviți-mă : sînt omul, sînt cel care
In inimă atomul pătrunzînd,
I-am zmuls secretul cu-ncăpățînare,
Iar mîine-n spații interplanetare
Zbura-voi printre stele ca un gînd !

Sînt omul om ! In mine sînt popoare !
In mîna stîngă inima-mi o țin :
Ea luminează calea către soare
Și calc peste jivine tîrîtoare,
Purtînd în dreapta ramul de măslin !

BACĂU

Gh. D. Vasile

Izvorul primăverii

Zăpezi adînci cîmpia îngropară.
Livezile sub blană albă sînt.
Și totuși este-atîta primăvară
în apă și-n văzduh și pe pămînt.

Pe gîrbove spinări de dealuri, prunii
cercei de-april își prinseră-n urechi ;
tril de argint iscînd din raza lunii,
ieși privighetoarea la priveghi.

Nesomnu-mi saltă ochii către stele ;
e-un neastîmpăr viu, de mugur crud,
cînd în adîncurile ființei mele,
izvorul primăverii îl aud.

Zăpezi tîrzii se cern și-n zări se culcă,
dar în primăvăratice-adieri,
în inimi crește dragostea de muncă.
cu rodul ei, izvor de primăveri.

Despărțire

Sania și caii, zurgălăii
picurîndu-și glasul pe omăt,
eu mă pierd la cotitura văii,
tu rămîi în viscol, îndărăt.

Iarăși plec și iarăși despărțire ;
despărțirea ne e leagăn lin,
cît timp nu se suie-n cer subțire,
fumul din același drag cămin.

Drum e tinerețea noastră-n lume :
drum pe munte, drum pe deal, ori șes ;
chiar și dragostea aprinsă drum e—
suflet lîngă sufletul ales.

De-asta nu-s plecări să ne despartă :
tu m-aștepți pe mine. eu te-aștept.
Sania iubirii-n zbor ne poartă,
zurgălăii ei se zbat în piept.

Și sfios în inimă tresare
un ecou tremurător : clin, clin,
ce ne-apropie de locu-n care
suie zidu-aceluiași cămin.

BUCUREȘTI

I. Tănăsache

CAFEAUA

— Povestire —

In colecția „Pagini dunărene" scoasă de cercul literar din Galați, figurează și numele lui Ilie Tănăsache. Citești cele două schițe scrise cu îndemînare și te întrebi, în mod firesc: acest condei de cine e mînuit? De aceea, ca cititor, în primul rînd am încercat o nespusă bucurie aflînd că autorul nu numără mai mult de 23—24 de ani. Și apoi, încă o surpriză : el e un tînăr muncitor, metalurgist de meserie, un pasionat pentru cărți și studiu (acum își termină ultima clasă de liceu!)

Oricine ar citi schițele și povestirile sale, foarte multe publicate în ziarul local, trebuie să recunoască de la bun început că stilul viu, colorat, curgînd atît de firesc, ca un șuvoi cu sclipiri inedite, stilul în care sînt povestite întîmplări din viața metalurgiștilor, a pescarilor din delta Dunării, sau a țăranilor moldoveni, este semnul unui talent autentic. El te cucerește din cîteva fraze, din cîteva întorsături de condei.

Și cred că suflul autenticității tocmai de aceea birule stîngăcii literare (de construcție mai ales) fiindcă este suflul vieții adevărate, al vieții de toate zilele, surprinsă în momentele ei semnificative, de către unul din aceia care-i dă sensuri noi, în lupta cu toate greutățile acestei epoci de uriașe construcții materiale și spirituale. Ilie Tănăsache e obișnuit cu temperatura înaltă, ca ziarist e dedat cu drumurile prin țară — rămîne deci ca la această temperatură să scrie despre oamenii țării noastre, despre tinerii ridicați, ca și el, de partidul nostru, la un sens major al existenței omenești. Să învețe și să scrie din ce în ce mai bine — fiindcă, fără îndoială, talentul îl ajută și-i obligă totodată.

ION BRAD

Pînă la turnare mai e vreme. De sus, din cușca lui, Ilie Trîmbițașu, manipulantul podului rulant, îmbrățișează cu privirea toată forfota din hală. Sînt două zile de cînd Ilie a fost dat să lucreze pe podul rulant. Asta, de cînd a plecat în concediu manipulantul de drept.

Și Ilie nu-i decît un dop de băiat. Are un obraz rotund, de culoarea nisipului. Cînd are zi liberă, e nelipsit de pe malul Dunării. Tare mult îi place să se bălăcească în apă, să se prăjească la soare pe nisipul fierbinte cu sclipiri ce-ți iau ochii, ca apoi iar să se asvîrle în apa domoală a fluviului.

Acum, Ilie Trîmbițașu ia aminte la freamătul turnătoriei. Și-a ațintit privirea undeva într-un loc, chiar sub cușca podului. Butuc, turnătorul, se pregătește să închidă o nouă formă. A meșterit nu știu ce cu lanțeta, apoi cu troela și din nou cu lanțeta, a mai bătătorit pămîntul cu staufărul, ca după aceea să tot răscolească prin grămăjoarele de pămînt felurit din jur. Iată-l că nu găsește ce caută. Mormăind ceva nedeslușit, Butuc înhață un sac gol de-alături și o pornește către colțul din dreapta al turnătoriei, chiar în fața cuptoarelor de bronz.

— Nu mai are grafit se vede treaba, își zise ca pentru sine Ilie, care nu-l scăpase o clipă din ochi.

Auzise că sacii de felul acesta îs pentru grafit.

Și, fulgerat de-un gînd, Ilie se îndreaptă spre scara de coborîre.

Oare cu ce i-ar putea veni în ajutor lui nea Butuc? S-a străduit să vîneze cu troela vre-un firicel de pămînt din formă. „Că doar ce altă treabă s-ar putea face cu așa sculă ?" A privit în jur la formele cu fel de fel de scobituri. Parcă cine mai deslușește pentru ce piese or mai fi? Incearcă să închidă forma lăsată de Butuc.

„Grea a dracului! Iți smulge mîinile din umeri".

Tocmai cînd se chinuia să suprapună grijuliu capacul pe deasupra, se trezi scuturat de umăr. In față, îi stătea moș Matei Gorduz, cu trupu-i frînt de la mijloc, ca un copac prăvălit de furtună. Moșul l-a luat iute la întrebări. Vorba îi era brici, nu alta.

— Mă, tu ești turnător ?

— Treaba mea !...

— Măi, tu ascultă aici !...

— Ihî !...

— Mă tovarășe, bagă de seamă...

— Ce să bag seamă ? Is turnător și gata.

Moșul a zîmbit acru de tot :

— După ce pricepi meseria ca pisica-n calendar, ești și obraznic, mă tovarășe. Ia ridică forma.

Cînd Ilie Trîmbițașu dădu capacul la o parte, ieși la iveală troela, scula cu care meșterise el. Să-i plesnească obrazul, nu alta. Cum de-a uitat-o ?

— Ai vrut, se vede treaba, să torni scule. Să știe Butuc... Ți-ar mulțumi pentru asta, care măi tovarășe, stricai bunătatea de formă, îi tot dădea înainte moșul. Te băgai așa... la turnare...

— Care măi tovarășe, îl îngînă Ilie, dumneata ăi fi vreun inginer de mă iei așa la rost ?

Și Ilie își croi drum spre uscătoare, unde se deslușea o scînteiere de flăcări. In această parte, gurile de vînt ale cubiloului mugeau fără încetare, lepădînd valuri de aer peste fonta încinsă, peste pojarul care se întețea și mai tare.

Moș Matei Gorduz a rămas locului. Cum s-a făcut, cum nu s-a făcut, dar moșul nu-l știa pe Ilie drept noul manipulant.

— Ce neisprăvit o mai fi și ăsta, își zise el în ciudă.

Nu-l știți pe moș Matei Gorduz ? Păcat! Eu zic că un asemenea om nu-i de găsit niciunde în altă parte. Vorbesc de un om care să-i semene la înfățișare, obiceiuri.

Inainte de toate, Matei Gorduz uite, împlinește treizeci de ani de cînd n-a părăsit turnătoria. Adică — să nu mint — a părăsit-o o singură dată. Asta, s-a întîmplat în al nouăsprezecelea an de meserie. Se avea tare rău cu meșterul. Era meșterul om cîinos. Naiba să-l ia! Mai era și nu știu ce rubedenie a stăpînului. Numai în înjurături îi ținea pe muncitori cît îi ziulica. Odată, Matei Gorduz n-a închis cum trebuie bine o formă. Avea de gînd să împlinească treaba, așa cum scrie la carte ; era însă necăjit și s-a pus la o țigară. Cu o zi înainte își îngropase mama. S-a nimerit ca tocmai atunci să se iuțească și meșterul. Cu fața încruntată, fulgerînd la te miri ce. S-a zgîit și la forma neterminată, și la Matei Gorduz turnătorul care trăgea întunecat din chiștocul de țigară. A început să zbiere ca apucat :

— Paștele și dumnezeii...

Matei Gorduz n-a mai răbdat. I-a repezit un pumn cîinosului, de l-a prăvălit peste formă.

De atunci țin-te zile fripte! La o turnare, meșterul a pîndit și a strecurat apă într-o formă unde avea să lucreze Matei Gorduz. Matei Gorduz a tot turnat aproape jumătate de oală, pînă cînd s-a produs explozia.

Un picur din fiertura neobișnuită i-a pălit obrazul, altul i-a fript

Ilustrație de TIA PELTZ

fruntea și urechea. A scăpat furca oalei. Cînd a dat să sară înlături, s-a împiedicat de resturile formei și a căzut cu spatele în balta de fontă ce forfotea primejdios. I-au venit în ajutor turnătorii. Fonta însă i-a ars din șira spinării. De la operație a rămas frînt de mijloc, dintr-un brad voinic ce fusese!... Au trecut ani... Apoi, s-au schimbat multe și în țară și în turnătorie. Meșterul a plecat cu rubedenia lui. I-au gonit muncitorii...

Să tot fie acum trei ani și ceva cînd moș Gorduz a fost chemat la director :

— Moș Matei, îți vine greu, așa-i ?

— Greu ?... Apoi de greu eu n-am a mă plînge, tovarășe director.

Dar a început oare să se plîngă fabrica de mine?

— Nu, de asta să n-ai grijă. l-a învăluit cu căldură directorul. Dar dacă îți vine greu, să spui neapărat, moș Matei. Știm noi cum să te ajutăm...

— La pensie eu nu ies, tovarășe director ! Nu mă pot despărți de fabrică și basta și apoi ce mare lucru pentru unul ca mine să ducă laptele sau cafeaua la turnători și forjari. Cînd se odihnesc le duc și eu întăritoarele. Spune și dumneata tovarășe director, îi chiar așa de greu ?

— Fie așa cum zici matale, moș Matei. Să știi însă că treaba asta de a duce laptele sau cafeaua la muncitori îi de răspundere, nu glumă. Se cheamă că și dumneata răspunzi de plan...

De atunci, moș Matei Gorduz de cum termină cu împărțitul laptelui sau cafelei se vîră printre turnători, luînd aminte la toate. Ba unui muncitor mai în vîrstă i-a spus într-o zi pe cînd îi dădea cafeaua că l-a chemat directorul și i-a spus că munca lui — așa cum e — nu-i de glumă, că el, Matei Gorduz răspunde de plan...

— Dumneata răspunzi de planul secției, ce mai încoace, încolo — mi-a zis directorul...

Muncitorul a izbucnit în rîs și vorba asta a dus-o mai departe. Așa a devenit moș Matei Gorduz „al doilea inginer la turnătorie"...

Și-i era necaz acum moșului, că nici n-a intrat bine un străin în turnătorie și gata, i-a și trîntit-o în față : „Ai fi vreun inginer" !

— Și acum cine naiba i-o fi suflat asta și neisprăvitului ăla, care habar n-are să închidă o formă ?

Matei Gorduz se supărase cu adevărat. Sprîncenele-i stufoase, prăvălite ca o streașină peste ochii înegurați, îi tremurau Tresări. De la cubilou se auzi semnalul de turnare.

— Pregătiți-vă, răsună vocea groasă a cuptorașului.

Moș Matei se îndreptă și el spre cubilou. Indată turnătorii vor primi cafeaua. A așezat vasul lîngă cubilou. Să nu se răcească. Doar nu le-o poți da rece. Șticul a fost spart. Șuvoiul de foc se întinse iute de-a lungul jghiabului, în căldarea mare a podului rulant. Țîșneau scîntei și steluțe ca un sălbatic foc de artificii. Căldarea s-a umplut. Deasupra fontei în clocot, stăruia o pojghiță de sgură cu luciri sticloase. Șeful de turnare a ridicat mîna.

— Trage căldarea... Trage !

La început Trîmbițașu a desprins căldarea de gura jghiabului, dar cînd a pornit-o spre fundul halei, un picuț doar de-a smucit și o pală de fontă trecu buza căldării, peste o formă.

— Mă tovarășe, ți-e capul în concediu, țipă din urmă de la cubilou moș Matei.

— Bagă de seamă, mă tovarășe!... Altfel nu mai vezi cafea de la mine.

Cîtă vreme să fi trecut ? !... Nu pot spune precis. Atît doar că tocmai acolo. în fundul halei, din cîteva rînduri de forme se ridica un abur și iz de pămînt ars, că stăruia în lumina ferestrelor o ceață albăstrie, izvorîtă mai ales din fierbințeala căldării. Forfota în jurul căldării nu se rărise de tot. Pocniturile scurte ale manetelor și sunetul atît de cunoscut al încleștărilor de angrenaje, răzbăteau dinspre podul rulant ca o încredințare că fonta căldării n-a fost stăvilită încă toată-n pămîntul răcoritor al formelor.

Moș Matei Gorduz rînduise pe un capăt de scîndură borcane, crătiți și căni de tinichea. Toate cu cafea. In curînd, turnătorii vor da năvală să-și astîmpere setea. S-a sucit din nou spre cubilou care gîfîia nefiresc, gata parcă să-și reverse nu știu ce necaz care-l rodea. Dinspre gurile de vînt pornea un duduit uniform, ca bătaia unor pistoane prinse în vălmășagul bine cunoscut al motoarelor.

Deodată, învelișul de grafit al șticului cedă.

Fonta izbucni asemenea vinului pe cepul unui butoi. Șuvoiul de foc străbătu într-o clipă jghiabul și o pălălaie largă lumină hala. Geamul cabinei de la podul rulant se făcu purpuriu.

Dopurile, preparate la iuțeală cu grafit, erau învinse de tăria fontei clocotite. La gura jghiabului, jos, șuvoiul săpase o groapă zdravănă unde fonta fierbea cu luciri de foc.

La podul rulant se prinsese de veste. Dintr-o smucitură, Ilie Trîmbițașu trase în sus căldarea aproape golită. Scula care ținea trampa se agăță de buza căldării. Cu capătul ce atîrna în jos era pericol să se prindă colțul formelor înșiruite dedesubt și să le răstoarne. O răsucire și înălță mai sus căldarea. Scrîșneau în încleștarea nefirească roțile podului rulant în plină goană spre cubilou.

— Trage mai iute !

— Apleacă căldarea !

Trîmbițașu supraveghea trei mișcări deodată : înaintarea podului, coborîrea căldării și apropierea ei de gura jghiabului. Muncitorii de la forme de-abia se țineau după alergătura podului. Cu un nou scrîșnet, podul înțepeni în dreptul cubiloului. Căldarea cobora iute. Din pălălaia de flăcări, din perdeaua de fum cu miros de arsură, gura jghiabului nu se mai întrezărea. La întîmplare, Ilie Trîmbițașu coborî căldarea. Fundul se lovi de jghiab. O înjurătură zdravănă! Flăcările-i luminau prin geam fața plină de sudoarea ce se prelingea în boabe peste gît spre pieptul dat la iveală de cămașa larg desfăcută. Mai trase odată în sus căldarea, o aduse puțin spre sine și coborî. Flăcările se stinseră. Din jghiab, fonta curgea în căldare, sbătîndu-se fără astîmpăr, într-o frămîntare numai de ea știută.

Oamenii au răsuflat ușurați. Moș Matei Gorduz, făcu un semn nedeslușit către cușca podului rulant.

— Bravo Costache! Să trăiești Costache!... Care tu, măi tovarășe, ai pus fonta cu botul pe labe!

Pe unul din gemulețele cabinei podului rulant, apăru chipul nestăpînit al lui Ilie Trîmbițașu.

— Care tovarășe „inginer" să trăiești ! Care, știi matale, mulțumesc în numele lui Costache din concediu.

Hala răsună de hohotele turnătorilor. Moș Matei rămăsese ca trăsnit. Apoi, cînd a fost vorba de împărțitul cafelei, unul de nu-l mai țin minte, i-a spus bătrînului :

— Știi, eu aș zice să-l chemăm și pe manipulant. Și-a făcut datoria. Să-și bea omul în tihnă o cafea.

Matei Gorduz l-a cercetat să vadă de nu-l ademenește la vreo șotie și i-a trîntit-o.

— Ascultă, tu gură largă! Poți să te cari ?...

Și fără să-l mai bage-n seamă, a luat o cană de tinichea, rasă, cu cafeaua aburind. Era cana bătrînului.

— Coboară „ciocul", a strigat el către Trîmbițașu.

Huruitul atît de cunoscut începu să depene cablurile podului. Moș Gorduz agăță cana cu cafea, grijuliu, să nu se verse.

— Trage încet ! încet !...

Ilie Trîmbițașu se aplecă peste cușcă.

— Și bea-o sănătos ! O meriți, auzi, neisprăvitule ?

— Am înțeles tovarășe „inginer" O...

— O meriți ! Dar povestea cu forma nu ți-o iert.

— O pun și pe asta în socoteala lui Costache ? !...

Moș Matei l-a amenințat în glumă, cu pumnul. Trupul lui frînt, se întoarse spre cubilou. Fața îi era luminată numai de bunătate, de o mulțumire aprinsă ca și fonta ce începuse a clocoti din nou în cubilou.

Horia Zilieru

Cîntecul plugului

Fostu-ți-a un băț strămoșul —
Cum l-a rupt din vreun copac
Trăznetul din cer buimac,
Cu securea-i, furtunosul.

Și-aplecat pe el cu pieptul
Moșu-mi încruntat la chip
Scria dire pe nisip,
Aruncînd un bob, de-a dreptul.

Mai apoi, închipuit-a
Vîrful ascuțit din stei
Și-mblînzită în curmei
Ți-a adus în jug și vita.

Da-n scornirea altor zile
Pusu-ți-au grindei, cuțit,
Și brăzdar — din fier topit
Două coarne și rotile.

Și ca pana pe hîrtie
Ca-ntr-un mare zodiac
Insemnai umilul veac
In argila din cîmpie,

Căci, din țărnă, rodul florii
Odrăslit în sfînt belșug,
Frate de podvadă, plug,
Nu-l luau semănătorii.

De-asta poate, primăvara,
Cum te-nfigem în pămînt,
Descifrezi din glii un cînt —
Bucuria și ocara :

Bucuria că grînarul
Coace bobul pentru noi,
Și blestem de vechi nevoi
Ce le-a pătimit plugarul.

Dar cînd prăvălești răzoare
Urci spre slavă'nalt ecou,
Că începi zapisul nou
Plugule, cu cinci brăzdare !

Chipul mamei

Mama aplecată seara pe copaie
Infășa c-o umbră fruntea mea bălaie:

Poate umbra-i mică, densă ca-nserarea,
Mi-o fi fost răcoarea codrilor bătrîni,
Cu fîntîni scobite jos pe văgăuni
Și cu tril ce-l lasă-n crîng privighetoarea.

Zîmbetu-i, cernutul, printre dese gene,
El mi-a fost pesemne luminiș de soare,
Ce-și strecoară raza în amiaza mare
Printre cetini dese legănate-alene.

Ochii ei albaștri umezind, sub pleoape,
Izvorind lumina caldă printre ele,
Poate mi-au fost cerul cu spuzite stele
Risipindu-și zmalțul în oglinzi de ape.

Fața ei cea scrisă cu blajine cute
Ce crucis se taie pînă spre pomeți,
Mi-o fi fost cîmpia cu topiți nămeți
Peste care umblă vînturi nevăzute.

Lacrima-i prelinsă lîngă colțul gurii
Imi topea pe buze suferința-adîncă,
Și-i simțeam amarul cu cocleala urii,
Cînd mi-o lua vechilul la prășit în luncă.

Dar pe brațu-i moale, cald ca o visare
O visam senină cu marama albă,
Și la gît gătită cu mălastră salbă
Hodinind pe prispă într-o ziuă mare...

Chipul ei de-atuncea, dus peste copaie
Cînd îl iau din minte — o presată floare—
Mugurul pruncie nepătat în floare
Și-mi aprinde-n suflet, tainică văpaie.

Iar din umbra ceea eu presimt ușor
Chipul țării mele cum aevea crește..
Căci cu ea alături m-ai vegheat la creștet
Țara mea cea bună, — mamă-a tuturor !

IAȘI

Ana Șoit

Minerul

Sub licăr spulber noapea și-ncet noi coborîm
Cu-n meșter făurar pe celălalt tărîm.
Stăpînu-acestei lumi cu-ntunecatul cer
E-un uriaș din basme cu brațe tari de fier,
El scormonește adîncuri de galerii ursuze
Și cîntecele toate le-aduce călăuze.

La locul lui de muncă-i stăpîn pe-o-mpărăție,
Il văd frumos și mîndru în simpla-i măreție.
Cu praful de cărbune mărunt și lucitor
Turnată-i parcă fața ca-n bronz nemuritor,
Cu cît el se afundă biruitor în mină,
Spre viitor ne taie noi praguri de lumină.

Sub licăr spulber noaptea și coborîm mereu
Spre țara nopții negre cu diamantul greu.
Vechi straturi de cărbune în somnul milenar,
Sub brațul lui puternic, din adîncimi tresar.
O, timp fără de seamăn, tu, iscusitul faur
Recolta trudei sale, preschimb-o apoi în aur.

Acasă

Aici îți lași din gînduri un crîmpei
Și nu odată-n poartă pasu-ncetini,
E-o casă simplă-n rosturile ei ;
Veniși ca oaspe și-ai găsit prieteni.

E-o ușă largă, fără de zăvoare,
In care gazda-ți iese-n prag zîmbind.
In casa lui, popasu-i sărbătoare,
Mîini prietenești spre-a tale se întind.

La loc de cinste scaun îți așează
Să-nchini cu el paharul, te îmbie,
In cupă vinul roșu scînteiază
Ca-n ochii gazdei calda omenie.

In casa lui petrecerea-i tot nouă,
El, ție-ți toarnă în pahar dintîi,
De are-un singur măr îl taie-n două,
Și perna cea mai bună, ți-o pune căpătîi.

HUNEDOARA

Mihail Mavrig

Cîntec tineresc

Fost-am fost culegător de stele...
Fost-am ieri și azi și mîine-oi fi ;
Chiar de-o vrea-n amiaza vieții mele
Moartea să mă secere-ntr-o zi.

Pentru viața asta, pentru toate,
N-am dat eu pe cît puteam să dau.
Calea de-am bătut-o jumătate,
Să mă pot opri pe loc, nu vreau.

Vreau să merg prin viață înainte,
Drumul ei să-mi pară tot mai drept ;
De-o să trec prin apă pîn-la frunte
De m-or bate valurile-n piept.

Pe cărări de-o parte și de alta
Flori de bucurie să sădesc,
Iar pe stînci să-mi încrusteze dalta
Cîntec plin de sevă, tineresc.

De-oi străbate calea pîn-la capăt
In amurg de zi, ori dimineața,
Gîndul ăsta să mai facă-un trapăt
Inapoi, c-a fost frumoasă viața.

Și-apoi, de-o să-mi văd pornirea-nfrîntă
Morții crude am să-i viu de hac ;
Cîntecu-mi s-o lua cu ea la trîntă...
N-am să vreau, nici mort, să-i fiu pe plac.

Și-aș mai spune cîntecului tînăr :
Ca să fie pace pe pămînt,
Zvîrle-i morții coasa de pe umăr,
Cu putere, pune-i mîna-n gît !

CRAIOVA

C. Nancu

Rondele

Il întîlnești pe bulevard...

Il întîlnești pe bulevard
Cînd te întorci trudit acasă.
El ziua doarme, stă la masă,
Iar noaptea, cînd e lună.-i bard.

Ah, cum îi place să miroasă
Și a colonie și-a fard !
Il întîlnești pe bulevard
Cînd te întorci trudit acasă...

Al vremii ce-o trăim — bastard !
De ce-i în jurul lui nu-i pasă,
Cînd toți fac viața mai frumoasă,
Cînd toți în munca vie ard,

Il întîlnești pe bulevard...

Am trăit s-o văd și p-asta !

Am trăit s-o văd și p-asta :
Să mă critice pe mine
In ședință, știți voi cine ?
N-o să credeți — chiar nevasta !...

Ea-i mai mare-n grad — vezi bine
A crescut, e șef și basta !
Am trăit s-o văd și p-asta :
Să mă critice pe mine...

Ah, răspunderea, nefasta !
Is pornit pe ea, în fine,
Fiindcă uite ce rușine —
Ea-i „deșteptul" — eu sînt „proasta"...

Am trăit s-o văd și p-asta...

Palavragiul

Vine cu o nouă conferință
Tipărită numa-n coli veline,
Demonstrează cum ar fi mai bine,
Irosind comori de elocință.

Cu răbdare aștepți ca să termine,
Ceri o lămurire-ntr-o privință,
Vine cu o nouă conferință
Tipărită numa-n coli veline.

Numa el vorbește o ședință !
Dar să vină colea lîngă tine
Și să pună umărul — nu vine
Ci ca să-și arate-a lui silință,

Vine cu o nouă conferință.

BUZĂU

Motoare de tractor reparate în industrie

De curînd, la fabrica „Clement Gottwald" din Bucureşti a luat ființă o nouă secție. Şi tot curînd această secție va fi desființată. Cei care lucrează aici îşi spun în glumă: „noi sezonierii". Dar cu toate acestea „sezonierii" s-au instalat destul de bine şi au pornit la o treabă temeinică. Ei au părăsit secțiile lor şi s-au apucat să repare motoarele tractoarelor K.D. 35. Ca vechi gospodari — care au făcut astfel de reparații şi în cursul anilor trecuți — dînşii au ştiut că ziua bună trebuie să se cunoască de dimineață. Conducerea noii secții, în frunte cu şeful ei, inginerul Iosif Manceak, a organizat o tehnologie cît mai adecvată reparațiilor. Incepînd de la demontare, degresare, spălare, şi pînă la vopsire, toate au fost bine organizate.

Primele motoare au sosit în secție la sfîrşitul lui noiembrie, iar ultimele în ianuarie. Pe măsură ce au sosit, motoarele au fost repartizate la echipe de doi sau trei muncitori. Pentru o justă urmărire a calității şi obținerea unei productivități bune, echipele au primit întreaga răspundere a reparațiilor începînd cu demontarea şi sfîrşind cu vopsitul.

Incepînd de la demontare, s-au luat primele măsuri pentru a se evita asamblări nepotrivite sau pierderi de piese. Astfel, piesele fiecărui motor au căpătat un număr şi au fost aşezate într-o anumită cutie.

Planul general al operațiilor a fost defalcat amănunțit pentru asigurarea ritmicității producției. In el au fost prevăzute perioade eşalonate în timp pentru reparațiile fiecărui motor. De aceea, în timp ce o echipă abia trecea la demontare, alta avea motoarele la bancurile de rodaj.

Ritmicitatea a fost considerată una din condițiile de bază ale executării reparațiilor. Cînd unele piese ce trebuiau să vină din exterior nu soseau la timp, secția le confecționa cu forțe proprii spre a nu stînjeni programul general. Tehnologul Vasile Ionescu şi-a luat ca sarcină suplimentară rezolvarea problemelor ridicate de motoraşele de pornire. Cu sprijinul lui, un număr însemnat de ambielaje — socotite ireparabile — au fost recondiționate. Montorul Stan Cornel şi-a dus la bancul de rodaj, înainte de termenul fixat, motoarele încredințate.

Şeful bancurilor de rodaj şi probă, inginerul utemist Dan Florea, a organizat o cercetare atentă a motoarelor reparate. Aici, la bancul de probă, se fac încercările de tracțiune, de consum, de încălzire etc. Apoi, motoarele se demontează pentru vizitarea comportării lagărelor liniilor de arbori, a bielelor etc. Aceste încercări se fac tot timpul sub supravegherea unei comisii în a cărei componență intră şi reprezentanți ai Ministerului Agriculturii.

In sprijinul reparațiilor, din secțiile fabricii au venit oameni pricepuți. Strungarul Iordan Lazăr a venit la noua secție să strunjească liniile de arbori. Ştiind că buna funcționare a motorului depinde de sutimi de milimetru, harnicul strungar a lucrat cu multă atenție. Acum, au mai rămas de strunjit puține linii de arbori.

Munca generală a colectivului noii secții este privită cu atenție de către organizația de partid a fabricii. La jumătatea lunii ianuarie, din inițiativa organizației de partid, s-a ținut o consfătuire a colectivului secției de reparat motoare şi a conducerii fabricii.

„Sezonierii", oameni harnici, cunosc importanța muncii lor. Lipsurile provenite din subaprecierea secției de reparat motoare au fost discutate în consfătuire, iar în zilele următoare îndepărtate. Astfel toți muncitorii au primit haine de protecție, utilajul defect a fost reparat, s-a instalat o conductă pentru apă etc.

Astăzi, în secția de reparații motoare vezi roadele muncii organizate. Bancurile de rodaj şi probă au o activitate neîntreruptă. Abia ridică macaraua un motor de pe cadrul unui banc, că altul îi şi ia locul.

Zilele acestea delegații S.M.T.-urilor sosesc şi ridică motoarele gata ambalate. Pe ziua de 7, S.M.T.-ul Andrăşeşti a ridicat patru motoare; pe ziua de 8 încă şase. Apoi, a sosit delegatul S.M.T.-ului Cocioc. Se uită întîi prin secție să vadă cum lucrează oamenii. Peste tot se munceşte. Aici un tînăr strînge cuzineții. Dincolo, altul aşează o pompă de injecție. De-a lungul liniei pe care circulă macaraua, aşezate pe capre de lemn, vopsite în roşu, negru şi albastru — anumite organe cu anumite culori — se află peste 20 de motoare gata de a fi expediate S.M.T.-urilor.

In privința îndeplinirii planului de reparații, şeful secției îți dă bucuros toate lămuririle:

— Pînă la 31 ianuarie sarcina contractată era să avem gata 21 de motoare. Noi am terminat pînă la acea dată 25. Celelalte date prevăzute în contract vor fi de asemenea respectate. Sperăm să terminăm ultimul motor chiar mai devreme de 20 februarie.

Şi în legătură cu calitatea reparațiilor tovarăşii te informează:

— Anul trecut n-am avut nici o reclamație din partea S.M.T.-urilor cărora le-am reparat motoarele. Anul acesta calitatea reparațiilor este mai bună. Doar şi nouă ne place pîinea albă!

V. CONSTANTIN

ŢARA SE PREGĂTEŞTE de ALEGERI

Mii de tineri în munca de agitație

In cinstea alegerii deputaților în sfaturile populare, alegătorii participă la diferite acțiuni de gospodărire a satelor şi oraşelor. Agitatorii din comuna Mitoc au mobilizat un mare număr de cetățeni, împreună cu care au depus muncă voluntară pentru transportarea pietrei necesare amenajării şoselei, iar agitatorii din satul Călineşti au fost inițiatorii constituirii unei noi întovărăşiri agricole.

In regiunea Stalin, peste 6.500 de agitatori duc muncă de la om la om, din casă în casă popularizînd realizările sfaturilor populare şi lămurind pe alegători asupra tehnicii votării.

In regiunea Iaşi, tinerii depun o activitate deosebită în campania electorală. Peste 22.000 de tineri au participat la adunările în cadrul cărora au fost propuşi candidații F.D.P., iar alții aproape 1.000 de tineri din regiune au muncit voluntar la amenajarea şi pavoazarea caselor alegătorului.

Sute de tineri din sate şi comune, din S.M.T.-uri şi gospodării agricole de stat etc. şi-au luat sarcina de a lămuri pe tovarăşii care în acest an votează pentru prima dată. Ei poartă discuții în care le vorbesc despre realizările regimului nostru de democrație populară şi le explică tehnica votării. Astfel de discuții au avut loc la S.M.T. Jigoreni, la gospodăria agricolă de stat Hălăuceşti, la gospodăria agricolă colectivă Mogoşeşti, la căminul cultural din Muncelu de Sus şi în multe alte locuri. Un număr de 4.000 de tineri fac parte din echipele artistice şi brigăzile artistice de agitație care prezintă în aceste zile programe la căminele culturale.

Insemnări despre o casă a alegătorului

Inițiative bune care rămîn cîteodată pe hîrtie...

La intrare te întîmpină un panou: programul Casei alegătorului din Capitală. Il citeşti cu interes, faci cîteva notații în carnețel şi păşeşti într-o cameră spațioasă, amenajată cu o vădită grijă pentru fiecare amănunt. Te simți tentat să petreci o jumătate de oră — sau chiar mai mult, dacă timpul îți permite — răsfoind ziarele şi revistele, citind o carte dar mai ales privind panourile. Pe un perete un panou: „Din presa de azi". Tăieturi din diferite ziare îl informează pe cetățean asupra unor aspecte variate ale campaniei electorale. Constați uşor că spicuirile din presă s-au făcut cu pricepere. Varietatea materialelor îndeamnă la lectură.

Pe masa acoperită cu catifea roşie întîlneşti un dosar: „Presa despre alegerile din 1956". Dacă n-ai putut privi panoul într-o anumită zi, atunci găseşti în dosar tot ceea ce te interesează. Dosarul este un ajutor de preț pentru agitatorii care în aceste zile desfăşoară o intensă muncă politică de masă, deoarece ei îşi pot însuşi experiența altor agitatori relatată în coloanele presei.

Pe o măsuță am găsit un afiş tipărit: programul Casei alegătorului. In cele 12 ore de activitate zilnică (de la ora 9 la 21) este planificată o bogată activitate. Dacă orele de dimineață sînt destinate mai ales lămuririlor şi îndrumărilor necesare cetățenilor, după amiază este prevăzută mai întotdeauna o conferință sau un simpozion (cu teme atrăgătoare) urmate de rularea unui film. Varietatea programului este reflectată chiar de o sumară enumerare a cîtorva teme de manifestări: conferință despre realizările Sfatului popular al Capitalei în domeniul gospodăririi şi înfrumusețării oraşului, recital de cîntece şi poezii închinate luptei comuniştilor pentru fericirea poporului, convorbire cu alegătoarele despre gospodărirea Bucureştiului, jurnal vorbit despre politica de pace a statului nostru democrat-popular etc. Temele sînt interesante. Dar se întîmplă uneori ca manifestările programate să nu aibă loc.

Joi seara. Pe afiş: simpozion pentru tinerii alegători. Intru grăbit şi întreb pe tovarăşul de serviciu:

— A început?...

— Chiar acum...

— Unde?

— In sala mare...

Temător să nu deranjez pe conferențiar păşesc încet în sală. Dar dezamăgirea fu cruntă. In locul unde trebuia să se găsească conferențiarul era întinsă o pînză şi.. rula filmul „Fata mexicană". In sală se găseau peste o sută de tineri.

Am aflat apoi că manifestarea nu s-a putut ține deoarece n-a venit vorbitorul. Dar aceasta nu-i singura manifestare programată care nu a avut loc. Concluziile nu-s greu de desprins: tovarăşii ce răspund de Casa alegătorului trebuie să ia măsurile cuvenite pentru ca inițiativele bune pe care le au să se realizeze. Treaba nu trebuie să se poticnească în mijlocul drumului. Valoarea unor inițiative se măsoară după rezultatele practice obținute. Acest lucru este valabil şi pentru activitatea Casei alegătorului din Capitală.

M. RAMURA

Succesele ceferiştilor ploeşteni

Ca o expresie a păstrării şi continuării tradițiilor eroice din februarie 1933, ceferiştii de la Depoul C.F.R. Ploeşti se află azi în primele rînduri pentru traducerea în viață a sarcinilor celui de al doilea plan cincinal. Printre aceştia se numără şi utemiştii, care păstrează vie în mintea lor imaginea utecistului Vasile Roaită. In cinstea măreței zile, în luna ianuarie 4 brigăzi de tineret de la sectorul reparații locomotive din acest Depou au redus timpii de imobilizare a locomotivelor la reviziî mici cu 14,8 la sută, iar la reviziî mari cu 10 la sută. Printre brigăzile care au obținut rezultate importante se află şi brigăzile complexe de tineret conduse de utemiştii Anghel Sîrbu şi Vasile Canciu care, lucrînd la reparatul locomotivelor 49.097 şi 50.114, planificate cu reparații cu spălare, au redus timpii de imobilizare a locomotivelor: la prima cu 26,5 la sută iar la a doua cu 10 la sută.

Pentru a înlesni obținerea de noi succese în cinstea Zilei Feroviarilor conducerea tehnică a depoului, ajutată de comitetul de partid, a luat o serie de măsuri tehnico-organizatorice. Crearea condițiilor pentru repararea cu prioritate a pieselor de armătură, avînd ca scop punerea în presiune a locomotivelor nainte de termen a făcut posibilă formarea unui stoc tampon de piese de schimb. Datorită acestor măsuri brigada complexă de tineret condusă de utemistul Nichita Cramba a redus în primele zile ale lunii februarie timpii de imobilizare la locomotivele 100521 şi 150046 cu 23,7 la sută. In această brigadă un aport prețios l-au adus utemiştii Aristide Minea şi Ion Pandele.

Corespondent
NICOLAE Z. PETRE

IN APĂRAREA DREPTURILOR F. S. M.

Mitingurile oamenilor muncii din țara noastră

Vineri după-amiază au avut loc mitinguri în numeroase întreprinderi şi instituții din Capitală în cadrul cărora mii de oameni ai muncii au protestat energic împotriva acțiunilor arbitrare luate de autoritățile austriace împotriva F.S.M., organizație care se bucură de un uriaş prestigiu internațional.

Vestea invadării sediului Secretariatului Federației Sindicale Mondiale de către puternice forțe polițieneşti austriace şi interzicerea activității F.S.M.-ului pe teritoriul Austriei, a stîrnit o adîncă indignare şi în rîndurile muncitorilor fabricii de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" din Capitală.

Peste 800 de muncitori, tehnicieni şi ingineri au ascultat cuvîntul tov. Victoria Manea, preşedintele comitetului de întreprindere, care a vorbit despre activitatea F.S.M. singurul organism sindical mondial care luptă cu consecvență pentru unitatea clasei muncitoare, pentru apărarea drepturilor muncitoreşti şi sindicale, pentru ridicarea necontenită a condițiilor de trai ale maselor muncitoare.

Rodnica activitate a F.S.M.-ului — a spus printre altele tehnicianul Ion Catană, care a luat apoi cuvîntul — a găsit cel mai larg ecou şi un puternic sprijin în rîndurile maselor largi de oameni ai muncii de pretutindeni.

La sfîrşitul mitingului participanții au adresat o moțiune de protest cerînd guvernului austriac să revină asupra măsurilor îndreptate împotriva activității Federației Sindicale Mondiale.

La marele miting al muncitorilor, inginerilor şi funcționarilor de la uzinele „23 August" tov C. Putinică, directorul Uzinelor a arătat că în întreaga sa activitate F.S.M. s-a afirmat ca singura organizație sindicală care luptă pentru unitatea clasei muncitoare, pentru apărarea drepturilor oamenilor muncii. Vorbitorul a înfierat acțiunile Ministerului de Interne austriac care a interzis activitatea F.S.M. pe teritoriul Austriei, exprimînd profunda indignare a oamenilor muncii din țara noastră împotriva măsurilor menite să împiedice activitatea F.S.M.

Au mai vorbit strungarul Constantin Duță, turnătorul Ştefan Zipțer şi alții care au înfierat hotărîrea Ministerului de Interne austriac, împotriva F.S.M.

La sfîrşitul mitingului, frezorul Dumitru Scarlat a dat citire telegramei adresate de muncitorii, tehnicienii, inginerii şi funcționarii uzinelor „23 August" din Capitală cancelarului federal Raab, prin care aceştia protestează împotriva măsurilor luate de Ministerul de Interne austriac şi cer cu hotărîre să se revină asupra interzicerii activității Federației Sindicale Mondiale pe teritoriul Austriei.

Mitingul de la Complexul CFR. „Grivița Roşie" a fost deschis de tov Dumitru Toma, membru al comitetului de întreprindere al Complexului C.F.R. „Grivița Roşie".

Printre alții a luat apoi cuvîntul şi strungarul Radu Victor, care a arătat că în ura lor, cercurile imperialiste caută să lovească printr-o nouă samavolnicie în Federația Sindicală Mondială.

„Noi muncitorii ceferişti, a spus tehnicianul Petre Pitulice, cerem cu hotărîre ca guvernul austriac să pună capăt măsurilor samavolnice luate împotriva Federației Sindicale Mondiale de Ministerul de Interne austriac şi susținem cu tărie declarația de protest a secretariatului F.S.M.".

In moțiunea adresată cancelarului federal al Austriei se arată că hotărîrea arbitrară de a interzice activitatea Federației Sindicale Mondiale pe teritoriul Austriei constituie o grosolană provocare împotriva unei organizații internaționale muncitoreşti şi se cere insistent să se revină asupra măsurilor luate".

(Agerpres)

La cercul de geografie

In cercurile pe materii din casele pionereşti copiii desfăşoară o activitate interesantă, atractivă, care-i leagă mai mult de materiile pe care le învață la şcoală, obişnuindu-i totodată cu munca practică.

In fotografia noastră pionierii din cercul de geografie al Casei pionierilor din Constanța lucrează la turnarea tiparului pentru macheta reliefului R.P.R.

Informații

In baza acordului cu privire la serviciile aeriene între R.P.R. şi R.P.F. Iugoslavia încheiat recent, s-au semnat la 10 februarie a.c. la Belgrad, între Intreprinderea de transporturi aeriene romîne (TAROM) şi Iugoslavenski Aerotransport (IAT) contractele prin care se stabilesc serviciile tehnice, administrative şi comerciale reciproce pentru punerea în exploatare a liniei aeriene Bucureşti—Belgrad.

Se prevede ca traficul aerian pe această rută să înceapă să funcționeze de la 15 aprilie a.c.

A apărut în limbile: rusă, romînă, franceză, germană, engleză şi spaniolă

„Pentru pace trainică, pentru democrație populară!"

Bucureşti. Organ al Biroului Informativ al partidelor comuniste şi muncitoreşti.

Nr. 6 (379).

Cuprinde:

Articol de fond — Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

* * * Schimb de mesaje între N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi Dwight D. Eisenhower, preşedintele S.U.A.

* * * Răspunsurile lui N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. la întrebările agenției telegrafice „United Press of Pakistan".

JACQUES DUCLOS — Uniunea Sovietică — bastionul păcii şi prieteniei între popoare.

ANTONIN NOVOTNY — Mărețul exemplu al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

GH. GHEORGHIU-DEJ — Un aport măreț la cauza întăririi lagărului socialist.

JERZY MORAWSKI — Directivele cu privire la noul plan cincinal sovietic — un ajutor pentru Polonia în opera de construire a socialismului.

W. ULBRICHT — Insemnătatea pentru statele lagărului socialist a proiectului de Directive cu privire la cel de-al 6-lea plan cincinal al Uniunii Sovietice.

TODOR JIVKOV — Grija permanentă a P.C.U.S. pentru binele poporului.

NICOLAI GRIBACIOV — O nouă treaptă.

ALI YATA — Un eveniment istoric.

JAN MAREK — O declarație a anticomunismului şi a „războiului rece".

De vînzare la toate librăriile, chioşcurile şi debitele O.C.L.
Prețul 40 bani.

Prietenii agrotehnicii

Sînt unii țărani muncitori din comuna noastră care aruncă prin rîpi gunoiul de grajd. Lor nu le place să se ostenească cărîndu-l pe ogor. Alții spun că nici bunicul lor nu ducea gunoiul de grajd pe ogor şi că, slavă domnului, pîine tot mînca. Şi întrebîndu-i dacă iarna aceasta au dat pe la căminul cultural vor spune: „N-am fost, că iarna ba faci una, ba alta şi timpul trece". Ei, dar despre mulți tineri țărani muncitori din comuna Lespezi, raionul Paşcani, nu pot să spun altceva decît cuvinte de laudă. Iată ce mi-a zis pe la începutul lunii ianuarie tînărul țăran muncitor Anton Păvăluşcă, membru al cercului agrotehnic din comună. „Spun unii că dacă plouă se face recoltă. Dar eu zic că nu numai ploaia face recolta. Pămîntul cere hrană, cere îngrijire. Anul trecut am cules de pe un hectar 2.000 kg. porumb. Mi-a dat pămîntul mult, că şi eu i-am dat îngrijire. Dar pămîntul mai are încă multe taine pe care trebuie să le cunoşti. Şi noi le putem cunoaşte la cercul agrotehnic de la căminul cultural, din cărți şi de la tehnicienii agronomi Iarna aceasta am cărat mult gunoi pe ogor, dar nu l-am împrăştiat, ci l-am pus grămadă la capătul ogorului. Aşa mi s-a arătat la cercul agrotehnic. La primăvară îl dau sub brazdă bine putrezit, de o să-mi mulțumească pămîntul".

Cum se face iarovizarea cartofilor, ori polenizarea artificială a porumbului, puteți afla desigur de la tehnicienii agronomi. Dar eu vă spun că puteți afla şi de la tinerii țărani muncitori din Lespezi cum ar fi de exemplu Petrea Oprea, Pavel Filimon, Valeriu Proca, Didina Popa şi de la mulți alții, membri ai cercului agrotehnic. Ei au obținut anul trecut recolte frumoase de porumb, cartofi etc., dar anul acesta vor să obțină recolte şi mai bogate. Vor semăna cartofi iarovizați, că doar nu degeaba învață la cercul agrotehnic. Mulți dintre ei ştiu încă de pe acum cum va răsări porumbul, ovăzul, orzul. Fiecare din ei a încercat puterea de încolțire a semințelor acasă, în lădițe. La început nu se pricepeau, dar au învățat la cercul agrotehnic. Multe aş putea să vă spun despre tinerii țărani muncitori din Lespezi. Sînt tineri cărora le place să pătrundă în tainele recoltelor bogate, care ştiu să-i impună pămîntului să rodească mai bogat.

Şi pe drept cuvînt se poate spune că aceşti tineri țărani muncitori se străduiesc să traducă în viață sarcinile date de partid.

Corespondent
PETRU PEPELEA

ACTUALITATEA *pe scurt*

In legătură cu recensămîntul

In vederea recensămîntului populației care va începe în ziua de 21 februarie, la ora 8 dimineața, au fost luate toate măsurile necesare. In prezent, lucrările pregătitoare pentru efectuarea acestei acțiuni se apropie de sfîrşit în întreaga țară. Cei peste 70.000 de recensori au fost instruiți pentru a cunoaşte felul în care trebuie să desfăşoare acțiunea de înregistrare a populației.

Intre 17-20 februarie 1956, recensorii vor face vizite preliminare la locuințele din sectoarele pe care le vor recensa. Cu acest prilej ei vor explica cetățenilor scopul şi modul de efectuare a recensămîntului.

Pentru a putea fi identificați, recensorii şi recensorii şefi vor avea asupra lor legitimații tip de culoare respectiv albastră sau roz, pe care sînt obligați a le prezenta cetățenilor, precum şi insigne pe care sînt specificate funcția — recensor sau recensor şef.

Concert Mozart la Bacău

Zilele acestea în sala Teatrului de Stat din Bacău a avut loc în cadrul anului muzical Mozart un concert închinat marelui compozitor. Programul a cuprins printre altele: Mica serenadă pentru orchestră de coarde, uvertură la „Flautul fermecat" şi uvertura la „Nunta lui Figaro".

Concertul interpretat de orchestra simfonică a sfatului popular regional s-a bucurat de succes.

O nouă premieră pe scena Teatrului de stat din Sibiu

Pe scena Teatrului de stat din Sibiu a fost prezentată zilele acestea cea de a patra premieră a actualei stagiuni, piesa „Impărățița lui Machidon" de Tiberiu Vornic şi Ioana Postelnicu.

Deschiderea unei expoziții de fotografii turistice

Vineri la amiază, în sala de expoziții a I.R.R.C.S. din B-dul Magheru, a avut loc vernisajul expoziției celui de al 2-lea concurs de fotografii turistice organizat de Consiliul Central al Sindicatelor din R.P.R. şi Institutul Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea.

Rezultatele tragerii la „Loto Central"

La tragerea „Loto-Central" din seara zilei de 10 februarie 1956, au fost extrase din urnă următoarele numere:

57 23 30 10 8 35 32 74 2

Premiul general pe țară este de 2.206.728 lei.

Pe calea cooperării în producția agricolă

Dezbaterea Documentelor celui de al II-lea Congres al P.M.R. a dus la o creştere însemnată a muncii politice în satele şi comunele regiunii Bucureşti. Documentele au constituit un mijloc puternic de mobilizare a comuniştilor în lupta pentru atragerea țărănimii muncitoare pe calea cooperării în producția agricolă.

Ca un rezultat al dezbaterii Documentelor Congresului al II-lea al P.M.R. a crescut numărul de țărani muncitori care, de bună voie, au cerut să intre în gospodării agricole colective sau în întovărăşiri agricole. Astfel, de la Congres şi pînă în prezent, în regiunea Bucureşti au fost create 87 de noi întovărăşiri agricole. In gospodăriile agricole colective şi în întovărăşirile agricole existente au intrat peste 5.000 de noi familii de țărani muncitori, cu o suprafață de teren arabil de aproape 10.000 ha. Rezultate bune în desfăşurarea muncii politice s-au obținut îndeosebi în raioanele Oltenița, Slobozia, Zimnicea şi Alexandria.

„Istoria" unei străzi şi a locuitorilor ei...

Sînt multe fapte prea mărunte pentru a fi înscrise în istorie, dar îndeajuns de însemnate pentru cei care le-au trăit pentru a fi uitate aşa repede. Asemenea fapte sînt nenumărate. Vom povesti despre unele din ele...

In cartierul Colentina există o stradă — General Praporgescu — care-şi are istoria ei, nescrisă bineînțeles, dar pe care moş Țura, preşedintele comitetului de stradă, e gata oricînd s-o povestească cu lux de amănunte. Istoria străzii e cunoscută de toți locuitorii ei mari şi mici, dar nici unul nu se pricepe s-o povestească aşa frumos ca moşul. Astfel că am plecat în căutarea lui (de altfel nici nu era greu de găsit). Intr-o zi însorită, deci bună de lucru, nu putea să fie altundeva decît la lucrările de canalizare. Inconjurat de un grup de gospodine gureşe, căuta să le facă să înțeleagă că dacă acea parte a străzii nu este încă pavată, aceasta se datoreşte în primul rînd lipsei lor de inițiativă.

— Ce inițiativă? Nouă ne trebuie pavaj. Bărbatu-meu nu poate să iasă cu motocicleta din curte din pricina noroiului şi dumneata îi dai zor cu inițiativa.

De o jumătate de ceas se străduia în zadar să o facă pe femeia asta să înțeleagă cum stau lucrurile şi ea nimic. Parcă ar fi vorbit cu pereții. Işi strîngea colțurile băsmăluței colorate, îşi îndrepta o şuviță de păr rebelă şi o lua din nou de la început cu ocările. Cînd a văzut însă că moşul a început să se necăjească, s-a îmblînzit.

— Ei lasă! Ştim noi că dumneata eşti om de treabă şi nu te superi. Dar vezi, noi vrem pavaj.

De stat de vorbă cu moş Țura în stradă era imposibil, căci în fiecare clipă se ivea o nouă problemă de rezolvat şi oricît de operativ le rezolva el, tot nu se sfîrşeau. In fața unei asemenea situații ne-am refugiat în casa tovarăşei Maria Ion vicepreşedinta comitetului de stradă. Aici, la căldură, în cameră, am putut în sfîrşit să ascult istoria străzii General Praporgescu.

★

Prin anul 1920, străzile de prin partea locului nu existau. Bălțile şi stuful erau stăpîni atotputernici. Cît despre locuitori, nici vorbă; doar bivolițele veneau aici, vara mai ales, ca să se scalde. Mai tîrziu, prin anul 1925, au început să-şi facă apariția primele locuințe, destul de umile, ale unor oameni nevoiaşi, fireşte. Incet, încet, a luat naştere cartierul şi odată cu el strada Praporgescu. Această stradă era locuită numai pe partea dreaptă, partea stîngă fiind proprietatea unor bogătaşi: Schmidt, fabricantul de cărămidă şi o oarecare coconiță Elvira Antonescu. Aceştia, în timpul verii, dădeau pămîntul în arendă pe parcele unor negustori de zarzavaturi care cultivau aci varză, ridichi etc.

Micile gospodării de pe partea dreaptă a străzii nu s-ar putea spune că prosperau. Fără a mai vorbi de altele, e deajuns să reamintim doar faptul că locuitorii orbecăiau seara prin întuneric, în noroiul ajungînd (fără exagerare) pînă la genunchi. Vorba cuiva: măcar noaptea mizeria se vedea mai puțin.

Dar vremea nu a stat pe loc. In țara noastră s-au schimbat multe. Locuitorii străzii General Praporgescu nu se mai întorceau seara de la lucru cu capul în pămînt; învățaseră acum să privească înainte. Numărul locuitorilor creştea, astfel că într-o bună zi au început să apară case noi şi pe partea stîngă a străzii. O mare parte din spațiul verde, altădată grădină de zarzavat, era acum parcelat şi căsuțe noi, care de care mai cochete, populau partea stîngă a străzii. De unde prin 1949 nu era nici urmă de casă pe partea aceasta, în 1950 se creaseră o sumedenie de străduțe perpendicular pe strada General Praporgescu.

Pînă aici nimic grav. Oamenii au făcut economii şi şi-au construit case. Pe harta sfatului popular raional, noul cartier nu figura încă. Care au fost motivele nu ştim şi nu-s importante. Cert este că spațiul ocupat de ei era pe această hartă doar un spațiu verde. De aici — o serie întreagă de necazuri. Scrisori nu puteau primi, căci pe ce adresă puteau fi trimise? Mutația pe buletinul de biroul populației de asemenea nu o puteau face. Cum situația era destul de complicată, cetățenii l-au trimis pe moş Țura s-o descurce.

Moş Țura i-a ascultat şi a doua zi chiar a plecat la sfatul popular raional.

— Trebuie să ne dați nume străzilor şi numere — a explicat moş Țura.

Funcționarul de la cadastru a obiectat:

— Bine, bine, dar numele străzilor nu se dă aşa uşor. Trebuie să se întrunească o comisie. Şi apoi, ne trebuie planul străzilor şi în momentul de față nu are cine-l face.

Moş Țura s-a gîndit ce s-a gîndit şi în cele din urmă i-a propus funcționarului că va face el planurile, numai comisia să se întrunească.

Planurile au fost făcute, comisia s-a întrunit şi străduțele pînă acum anonime au devenit Balta Frasinului, o aluzie la trecutul locului probabil, strada Răşcani, Curtici, Dulceşti etc. Ceea ce era important era faptul că ele figurau acum şi în hărțile sfatului popular. Astfel că în iarna aceea, cetățenii au avut lemne, au avut de toate.

Dar necazurile încă nu luaseră sfîrşit. Casele erau noi, unele chiar frumoase, dar curent electric nu aveau, apa era adusă de departe, pe stradă era noroi din belşug. Aşa cum stăteau treburile era nevoie de o mînă de oameni gospodari care să ia legătura cu sfatul popular şi să le rezolve pe rînd. Organizarea unui comitet de stradă era indicată. Şi bineînțeles din comitet nu lipsea moş Țura, pe care cetățenii-l iubeau. Nimeni nu se supăra cînd duminica, pe un ger de crăpau pietrele, moş Țura îi bătea la poartă.

— Haideți mai repede că e ziua mică. Astăzi e ger uscat, numai bine de săpat gropi pentru stîlpi.

— Venim, moşule, îndată.

Şi astfel în martie 1955 — cu ajutorul sfatului popular — au început lucrările de electrificare şi la 1 Mai în acelaşi an s-a aprins primul bec. Prin noiembrie anul trecut, au început săpăturile pentru canalizare şi acum cîteva zile era îngropat ultimul tub. Dar mai sînt încă multe de făcut.

— Moş Țura să nu mă laşi fără difuzor. Cînd să viu să-ți dau banii?

— Moş Țura cînd ne-aduci pietre şi nisip să începem pavajul ăla odată?

— Moş Țura, dar pomi nu putem planta acum?

Desigur că moş Țura n-a uitat de nimic şi în planul de muncă al comitetului de stradă sînt trecute toate.

★

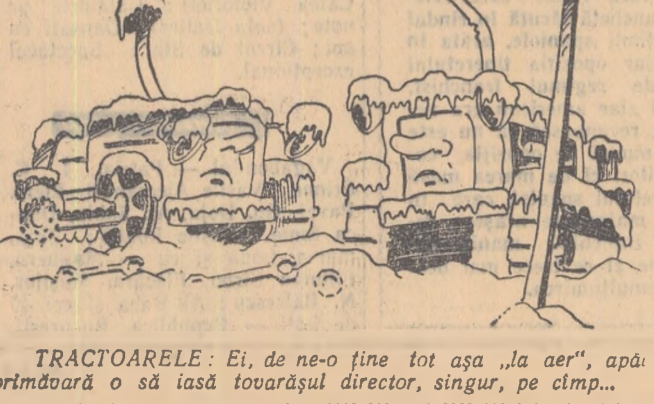
Cînd moşul a terminat de povestit şi am ieşit din casa vicepreşedintei, soarele scălda în lumină strada. Mă pregăteam să-mi iau ziua bună de la preşedinte cînd acesta îmi spuse că şi-a mai amintit ceva.

— Scrie neapărat că rețeaua electrică a fost instalată gratuit de tovarăşul Ştefănescu Nicolae de pe strada noastră. Mai scrie că Dumitriu Ion Anghel şi Ciabai Martin, deşi sînt mai bătrîni ca mine şi au peste 65 de ani şi unul şi altul, au muncit la cot cu cei tineri. Ei, dar sînt sigur că am uitat o sumedenie de lucruri. Parcă poți să le ții minte pe toate cîte s-au făcut, mai ales cînd nu mai eşti aşa tînăr?

RODICA ŞERBAN

TRACTOARE ŢINUTE „LA AER"

Datorită lipsei de preocupare a colectivului de conducere, la S.M.T. Bogdana, raionul Călăraşi, reparațiile tractoarelor, maşinilor şi uneltelor agricole se desfăşoară cu încetineală şi la întîmplare. Astfel, pînă la începutul lunii februarie, nu fuseseră reparate decît 21 tractoare din cele 70 planificate, 21 pluguri din 61, 14 semănători din 27, etc. Pe lîngă aceasta, pînă acum au fost pregătite doar tractoarele ce necesitau reparații mai uşoare, pe cînd cele cu reparații mai grele se află împrăştiate prin curtea stațiunii.

TRACTOARELE: Ei, de ne-o ține tot aşa „la aer", apăi la primăvară o să iasă tovarăşul director, singur, pe cîmp...

„Scînteia tineretului"
pag. 3-a, 14 februarie 1956

DE PESTE HOTARE

Sudanul va duce o politică de neutralitate

KARTUM 10 (Agerpres). — După cum anunţă corespondentul agenţiei M.E.N., Mubarak Karuk, ministrul Afacerilor Externe al Sudanului, luînd cuvîntul la o conferinţă de presă, a declarat că Sudanul este pentru colaborare cu toate ţările lumii. El a subliniat că Sudanul va duce o politică de neutralitate.

Politica noastră externă, a spus el, va ţine seama exclusiv de interesele naţionale. Guvernul Sudanului sprijină pe deplin hotărîrile conferinţei de la Bandung şi va întări relaţiile cu ţările Asiei şi Africii.

In continuare ministrul Afacerilor Externe a relevat că Sudanul are nevoie de ajutor economic şi tehnic străin, dar nu va accepta condiţii care „ar îngrădi independenţa şi suveranitatea ţării".

Proiectul celui de al doilea plan cincinal al Indiei

DELHI 10 (Agerpres). —TASS transmite: Comisia naţională a planificării din India a publicat proiectul celui de al doilea plan cincinal, a cărui îndeplinire începe anul acesta.

Pentru dezvoltarea agriculturii se alocă 5.650.000.000 de rupii, iar producţia agricolă trebuie să crească cu 18 la sută. Producţia de cereale va creşte cu 15 la sută.

Va creşte considerabil producţia de energie electrică, puterea totală a instalaţiilor electroenergetice va creşte cu 3.400.000 de kw., adică pînă la 6.800.000 kw. Pentru dezvoltarea energeticii se alocă 4.400.000.000 de rupii.

Planul acordă o deosebită atenţie asigurării ritmului rapid de industrializare a ţării, iar accentul principal se pune pe dezvoltarea industriei grele.

In cadrul celui de-al doilea plan cincinal se prevede construirea a trei uzine metalurgice (din care una se construieşte la Bhilai în colaborare cu Uniunea Sovietică), precum şi construirea unor noi uzine şi extinderea celor existente pentru producţia de maşini grele, maşini-unelte, îngrăşăminte artificiale, motoare, nave.

O mare atenţie se acordă îmbunătăţirii deservirii nevoilor sociale, construcţiei de locuinţe, ajutorării refugiaţilor indieni din Pakistan.

Şcolile elementare vor fi frecventate de 60 la sută din copii, iar cele medii — de 19 la sută.

In domeniul învăţămîntului superior, atenţia principală se va acorda pregătirii specialiştilor tehnicieni.

Şi-a greşit ţinta...

STOCKHOLM. — Ziarul „Svenska Dagbladet" relatează că în regiunea Finspent, în Suedia, a fost descoperit un balon cu diametrul de 2,5 metri transportînd materiale de propagandă. In nacela balonului au fost găsite manifeste duşmănoase destinate Cehoslovaciei. Ziarul adaugă că balonul, judecînd după toate aparenţele, a fost lansat de o anumită organizaţie din Europa occidentală şi a zburat mult timp înainte de a cădea în Suedia.

Uniunea Sovietică acordă Egiptului ajutor tehnico-ştiinţific în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri paşnice

MOSCOVA 10 (Agerpres). — TASS transmite: Recent, s-au încheiat la Moscova tratativele cu delegaţia Republicii Egipt cu privire la acordarea de către Uniunea Sovietică a unui ajutor tehnico-ştiinţific pentru crearea în oraşul Cairo a unui laborator de fizică nucleară şi cu privire la desfăşurarea de lucrări în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri paşnice.

Conform înţelegerii, Uniunea Sovietică va trimite în Egipt specialişti pentru consultări în proiectarea şi construirea laboratorului menţionat, va livra utilajul şi aparatajul necesar şi va primi totodată în instituţiile corespunzătoare de cercetări ştiinţifice din Uniunea Sovietică oameni de ştiinţă şi specialişti egipteni în vederea ridicării calificării lor.

In afară de aceasta, Uniunea Sovietică va livra Egiptului utilaj şi aparate pentru desfăşurarea de lucrări de prospectări geologice.

Din partea egipteană la tratative au participat dl. Mohsen Idris, membru al Comitetului atomic al Republicii Egipt, conducătorul delegaţiei, Mahmud Ahmed El-Şerbini, profesor la Universitatea din Alexandria şi Mahmud Gamal El-Dina Nuha, conferenţiar la Universitatea din Cairo. Din partea sovietică la tratative au participat prof. A. N. Lavrişcev, locţiitor al şefului Direcţiei generale pentru problemele relaţiilor economice, V. S. Emelianov, membru corespondent al Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. prof. V. S. Fursov, decan al Facultăţii de fizică a Universităţii de Stat „M. V. Lomonosov" din Moscova decorată cu Ordinul Lenin, şi alţi oameni de ştiinţă şi specialişti sovietici.

Tratativele dintre părţi s-au desfăşurat într-un spirit de înţelegere reciprocă şi prietenie.

In timpul vizitei în U.R.S.S., membrii delegaţiei egiptene au vizitat Institutul fizico-tehnic al Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S., Institutul termotehnic al Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S., centrala atomo-electrică a Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. şi alte cîteva instituţii de cercetări ştiinţifice. La Universitatea de Stat „M. V. Lomonosov" din Moscova, decorată cu Ordinul Lenin, membrii delegaţiei s-au interesat de problemele pregătirii cadrelor de specialişti în domeniul fizicii.

La 10 februarie membrii delegaţiei egiptene au plecat spre patrie.

Rezultatele îndeplinirii planului de stat de dezvoltare a economiei naţionale a R.S.F.S.R. în anul 1955

MOSCOVA 10 (Agerpres). — TASS transmite textul prescurtat al Comunicatului Direcţiei de Statistică a R.S.F.S.R. cu privire la rezultatele îndeplinirii planului de stat de dezvoltare a economiei naţionale a R.S.F.S.R. în anul 1955:

Planul producţiei globale pe 1955 a fost îndeplinit de industria republicană şi locală a R.S.F.S.R. în proporţie de 104 la sută.

Producţia globală a industriei republicane şi locale a republicii a crescut în 1955 cu 7 la sută în comparaţie cu 1954.

Industria republicană şi locală a R.S.F.S.R. a depăşit planul de reducere a preţului de cost al producţiei industriale, precum şi planul de beneficii, stabilite pe anul 1955. Potrivit unor date provizorii, preţul de cost a scăzut în 1955, în preţuri comparabile, cu peste 2 la sută faţă de 1954.

In anii 1954 şi 1955 colhozurile şi sovhozurile au arat peste 14.000.000 ha. de pămînturi virgine şi înţelenite, creîndu-se astfel condiţii pentru o nouă extindere a suprafeţelor cultivate pe pămînturi virgine şi înţelenite în 1956.

Cu toate condiţiile meteorologice nefavorabile dintr-o serie de regiuni din R.S.F.S.R. recolta globală de cereale în ansamblu pe R.S.F.S.R. a fost mai mare decît în 1954.

A crescut producţia de produse animale — lapte, carne, lînă şi ouă. In 1955 producţia de lapte a crescut în colhozurile R.S.F.S.R. cu 30 la sută, în comparaţie cu 1954.

In 1955 agricultura R.S.F.S.R. a primit 105.000 de tractoare (calculate în tractoare de cîte 15 c.p.) 50.000 de autocamioane, 23.000 de combine cerealiere şi multe alte maşini agricole.

La sfîrşitul anului 1955 numărul muncitorilor şi funcţionarilor ocupaţi în întreprinderile şi organizaţiile de subordonare unională, republicană şi locală a fost cu peste 600.000 de oameni mai mare decît la sfîrşitul anului 1954.

In 1955, în R.S.F.S.R. peste 435.000 de tineri muncitori calificaţi au absolvit şcolile tehnice, şcolile de meserii, şcolile feroviare, şcolile miniere, şcolile de mecanizare a agriculturii şi şcolile de pe lîngă fabrici şi uzine.

In 1955 productivitatea muncii în întreprinderile şi pe şantierele de construcţii de subordonare republicană a crescut în industrie — cu 5 la sută, iar în construcţii — cu 12 la sută în comparaţie cu anul 1954.

In 1955, în R.S.F.S.R. au continuat să crească bunăstarea şi nivelul cultural de trai al poporului. Creşterea venitului naţional a asigurat creşterea veniturilor muncitorilor, funcţionarilor şi ţăranilor. In toate domeniile culturii socialiste au fost înregistrate noi succese.

In instituţiile de învăţămînt superior (inclusiv în cele fără frecvenţă) au învăţat anul trecut peste 1.150.000 de studenţi adică cu 84.000 mai mulţi decît în 1954. In şcolile medii-tehnice şi în celelalte şcoli medii speciale (inclusiv cele fără frecvenţă) au studiat peste 1.180.000 de elevi, adică cu 64.000 mai mulţi decît în 1954. Instituţiile de învăţămînt superior şi cele medii speciale au promovat 380.000 de tineri specialişti — cu 40.000 mai mulţi decît în 1954.

Numărul total al specialiştilor cu studii superioare sau medii speciale ocupaţi în economia naţională a R.S.F.S.R. a crescut în 1955 cu 10 la sută faţă de 1954.

Rezultatele îndeplinirii planului de stat de dezvoltare a economiei naţionale a R.S.F.S.R. în anul 1955 dovedesc dezvoltarea necontenită a economiei şi culturii republicii, ca şi a întregii economii naţionale a U.R.S.S.

Discursul radiodifuzat al lui Guy Mollet

ALGER 10 (Agerpres). — Preşedintele Consiliului de Miniştri al Franţei, Guy Mollet, care a dus tratative cu reprezentanţii diferitelor organizaţii din Algeria a rostit la 9 februarie un discurs radio difuzat, adresîndu-se francezilor care trăiesc în această ţară, precum şi populaţiei algeriene.

El a confirmat în primul rînd intenţia guvernului francez de a lupta pentru menţinerea rolului Franţei în Algeria. Guy Mollet a asigurat de asemenea pe francezii care trăiesc în Algeria că interesele lor vor fi apărate. El a subliniat că nu trebuie consideraţi „colonialişti" toţi francezii care trăiesc în Algeria. Totodată Guy Mollet a amintit însă că printre aceşti francezi „există o neînsemnată minoritate egoistă care apără cu înverşunare propriile ei interese şi poziţii politice. Ea duce o politică bazată pe principiul: cu cît mai rău, cu atît mai bine. Ea sprijină organizaţiile extremiste şi grupurile de şoc pe care le aţîţă împotriva guvernului".

Adresîndu-se populaţiei algeriene, Guy Mollet a recunoscut că ea se află într-o situaţie economică grea şi că în Algeria există două milioane de şomeri. Guy Mollet a promis că guvernul francez va da deplină egalitate în drepturi algerienilor şi va lua măsuri pentru îmbunătăţirea condiţiilor lor de trai.

In acelaşi discurs Guy Mollet s-a dedat la atacuri vehemente împotriva mişcării de eliberare naţională din Algeria, născută din năzuinţa poporului algerian spre independenţă. Guy Mollet a susţinut că această mişcare este condusă de „un grup de criminali care primesc directive de peste hotare".

Guy Mollet consideră că pentru rezolvarea problemei algeriene este necesar în primul rînd „să se restabilească ordinea şi liniştea", să se ţină alegeri libere şi să se înceapă tratative asupra viitorului statut al Algeriei.

La 10 februarie Guy Mollet a vizitat Constantine pentru a studia situaţia din această regiune.

Ajutorul sovietic nu este condiţionat de obligaţii politice

„Pakistan Times" despre un interviu al lui N. A. Bulganin

CARACI. 10 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarul „Pakistan Times" comentează într-un articol redacţional răspunsurile lui N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. la întrebările agenţiei „United Press of Pakistan".

Răspunsurile lui N. A. Bulganin, scrie ziarul, trebuie „studiate cu grijă, fără nici un fel de idei preconcepute sau pasiuni politice".

Răspunzînd la întrebările agenţiei pakistaneze asupra căilor de îmbunătăţire a relaţiilor dintre Pakistan şi U.R.S.S., scrie ziarul, primul ministru al Uniunii Sovietice a confirmat convingerea ţării sale de necesitatea stabilirii unei adevărate prietenii şi a unei colaborări pe bază de avantaje reciproce între ţări cu sisteme sociale diferite şi chiar contrare.

Menţionînd că Uniunea Sovietică poate furniza Pakistanului utilaj complex şi maşini agricole şi că este gata să-şi împărtăşească experienţa şi cunoştinţele în domeniul tehnicii şi utilizării paşnice a energiei atomice, ziarul continuă: „Aderarea noastră deplină şi necondiţionată la unul din cele două blocuri nu ne-a adus prosperitatea promisă nici în domeniul politic, nici în cel economic. Dimpotrivă, ne-a izolat şi ne-a îndepărtat de unii vecini puternici, a izolat ţara noastră de importante izvoare de ajutor economic şi utilaj industrial şi a restrîns mult pieţele pentru desfacerea materiilor noastre prime. Propunerea Rusiei, după cum se pare, nu este condiţionată de nici un fel de obligaţii politice. Mareşalul Bulganin a subliniat cu hotărîre că ajutorul sovietic şi colaborarea nu sînt condiţionate de nici un fel de exigenţe politice militare sau de altă natură, care să atingă suveranitatea vreunei ţări."

Schimbul de scrisori dintre V. M. Molotov şi A. Lavergne

MOSCOVA 10 (Agerpres). — TASS transmite răspunsul lui V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. la scrisoarea lui A. Lavergne, secretar general al Federaţiei Invăţămîntului Naţional din Franţa în legătură cu problema dezarmării generale.

Acum cîtva timp, Federaţia Invăţămîntului Naţional din Franţa, care numără 220.000 de membri — învăţători din şcolile elementare, medii incomplete şi medii din Franţa, a adoptat un apel către marile puteri şi către O.N.U. în problema dezarmării generale şi a folosirii energiei nucleare exclusiv în scopuri paşnice. Trimiţînd acest apel dl. A. Lavergne, secretar general al Federaţiei a adresat lui V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. următoarea scrisoare:

„Domnule ministru,

Federaţia Invăţămîntului Naţional, care numără 220.000 de membri, în majoritatea lor educatori în diferitele trepte ale învăţămîntului naţional, consideră necesar să vă aducă la cunoştinţă apelul lucrătorilor din Invăţămîntul Naţional şi din toate serviciile de învăţămînt din Franţa cu privire la dezarmarea generală.

Fiind convins că gîndiţi la fel ca şi tovarăşii noştri, îmi permit să vă rog să răspundeţi la acest apel.

Permiteţi-mi, domnule ministru, să-mi exprim cea mai caldă simpatie pentru dvs.

Secretar general
ADRIEN LAVERGNE"

„APELUL FEDERAŢIEI INVĂŢĂMÎNTULUI NAŢIONAL CU PRIVIRE LA DEZARMAREA GENERALĂ:

Considerînd:

— că experienţele termonucleare, dacă se vor repeta şi vor deveni mai frecvente, ar ameninţa, din cauza efectelor radioactive să semene pe pămînt mizerie şi ruină.

— că în loc de a se stabili o înţelegere între popoare, în urma supraînarmării atomice se va crea neîncredere şi teamă, care împing întotdeauna naţiunile spre război.

Federaţia Invăţămîntului Naţional confirmă că unul din scopurile cele mai de seamă ale ştiinţei este de a asigura bunăstarea întregii omeniri; cere marilor puteri, precum şi O.N.U. să înceapă fără nici un fel de rezerve să promoveze o politică eficientă de pace, garantată prin dezarmare;

adresează oamenilor muncii din toate ţările apelul fierbinte de a determina guvernele lor să consimtă în mod liber la o dezarmare generală, simultană şi controlată şi la folosirea energiei nucleare exclusiv în scopuri paşnice".

La 8 februarie, V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a adresat domnului A. Lavergne următoarea scrisoare de răspuns:

„Domnule secretar general,

Vă mulţumesc pentru comunicarea că Federaţia Invăţămîntului Naţional din Franţa a adresat un apel marilor puteri şi Organizaţiei Naţiunilor Unite pentru o dezarmare generală şi pentru folosirea energiei nucleare exclusiv în scopuri paşnice.

Eu, ca şi toţi oamenii sovietici împărtăşesc în întregime sentimentele colegilor dvs., exprimate în acest apel. Iniţiativa dvs. se va bucura, fără doar şi poate, de un sprijin fierbinte din partea tuturor oamenilor iubitori de pace.

Vă urez succese.

Cu stimă
V. MOLOTOV"

Noutăţi despre tineretul lumii

Studenta Lucy e hotărîtă să-şi continue studiile la universitatea din Alabama

NEW YORK. — Revoltătoarele incidente petrecute zilele trecute la universitatea din Tuscaloosa (statul Alabama), unde rasiştii au organizat violente manifestaţii menite să împiedice pe studenta de culoare Autherine Lucy să frecventeze cursurile acestei universităţi, au stîrnit indignare profundă nu numai în S.U.A., ci şi în străinătate.

Astfel, universitatea din Copenhaga, veche de 400 de ani, a invitat-o pe studenta americană de culoare să-şi continue studiile în Danemarca. Totodată, „Liga daneză pentru toleranţă" organizaţie compusă din savanţi, oameni de litere şi artişti, a adresat preşedintelui universităţii din Alabama o scrisoare în care îi face cunoscut că a pus la dispoziţia studentei Autherine Lucy, suma necesară „pentru a-şi termina studiile printre studenţii danezi". Aceasta, precizează scrisoarea, întrucît „studenţii din Alabama, în ciuda deciziei Curţii Supreme şi a guvernului S.U.A. cu privire la discriminarea rasială, au împiedicat-o să-şi termine studiile printre ei".

Autherine Lucy s-a arătat profund mişcată de invitaţia universităţii din Copenhaga dar a refuzat-o, declarînd că este ferm hotărîtă să lupte pentru a-şi continua studiile la universitatea din Alabama, drept care-i este acordat prin decizia Curţii Supreme a S.U.A

Marile manifestaţii studenţeşti antifranchiste de la Madrid

Comentariile agenţiei „France Presse"

In numărul nostru de ieri am publicat o ştire despre marile manifestaţii studenţeşti antifranchiste care au avut loc în ziua de 8 februarie la Madrid, capitala Spaniei.

Această acţiune îndreptată în mod deschis împotriva falangei — singura organizaţie politică admisă în Spania — dovedeşte din nou puternica opoziţie a maselor faţă de regimul de teroare al lui Franco. Studenţii au cerut încetarea amestecului falangei în treburile universitare.

Manifestaţia care a avut o amploare deosebită a stîrnit un deosebit ecou obligînd pe însuşi ministrul spaniol al educaţiei să ia poziţie. După cum transmite agenţia „France presse", acesta, în cadrul unui discurs rostit joi la universitatea din Salamanca, a fost nevoit să recunoască necesitatea de a se discuta cu studenţii, dar el a cerut din nou ca aceste discuţii „să se facă prin intermediul sindicatului universitar (falangist)".

Comentînd această declaraţie, agenţia „France Presse" transmite: „Cercurile oficiale din Madrid sînt viu preocupate de amploarea luată în ultimele 48 de ore de agitaţia din sînul studenţilor. Aceleaşi cercuri s-au abţinut pînă acum de a comenta declaraţiile făcute joi dimineaţa de către ministrul educaţiei. In consecinţă, este imposibil să se determine cu precizie pînă la ce punct aceste declaraţii oglindesc cu fidelitate opinia oficială a conducătorilor regimului faţă de noua situaţie creată la Madrid.

Pe de altă parte se află că, din ordinul decanului Facultăţii de drept din Madrid, unde au început incidentele în ziua de marţi 7 februarie, această facultate va rămîne închisă provizoriu pînă luni 13 februarie.

Faţă de gravitatea evenimentelor, cercurile în general bine informate cred că guvernul spaniol ia în considerare de pe acum măsuri de reorganizare administrativă a cadrelor superioare ale universităţii, care s-ar putea aplica — după cum se crede — unor personalităţi de prim plan".

Această relatare a agenţiei franceze dovedeşte în mod clar panica stîrnită de evenimentele din Madrid în sînul cercurilor oficiale spaniole ca şi încercările ce se fac de a lichida opoziţia din universităţi prin ceea ce se numeşte „măsuri administrative" ceea ce cu alte cuvinte înseamnă noi arestări, epurări în rîndul profesorilor şi studenţilor, înăsprirea terorii în universităţi.

Desigur, că şi de această dată se foloseşte placa uzată despre „instigaţii comuniste". „Arriba", organul oficial al falangei, îşi intitulează chiar un articol din numărul de joi al ziarului — „S-a descoperit o manevră comunistă", arătînd că manifestaţiile studenţeşti ar fi avut loc ca urmare a unui articol publicat de ziarul partidului comunist „Mundo Obrero" care apare în ilegalitate. Presupunînd că ar fi aşa, pe domnii de la „Arriba" i-a luat condeiul pe dinainte căci recunosc în acest fel influenţa Partidului Comunist din Spania, care în ciuda terorii îşi continuă activitatea. De altfel, lamentîndu-se, „Arriba" este nevoit să recunoască că nu este vorba numai de activitatea comuniştilor, ci şi de a celor care-şi însuşesc lozincile partidului.

In acest sens este interesant de reamintit că în urmă cu cîteva săptămîni am reprodus în ziarul nostru (numărul din 21 ianuarie) fragmente dintr-un articol apărut în cunoscutul ziar burghez american „New-York Times" care, reluînd o anchetă făcută în rîndul studenţimii spaniole, arăta în mod clar opoziţia tineretului faţă de regimul franchist. Acelaşi ziar american era nevoit să recunoască că nu este vorba numai de opoziţia comuniştilor, ci de marea masă a tineretului spaniol, care în marea majoritate urăşte regimul franchist, manifestîndu-şi pe zi ce trece mai deschis nemulţumirea.

MADRID 10 (Agerpres). — Manifestaţiile antifranchiste ale studenţilor spanioli, începute la 7 februarie în semn de protest împotriva provocărilor huliganice ale falangei prin care aceasta încearcă să-şi impună reprezentanţii în Comitetul studenţilor, au luat o amploare deosebit de mare la 9 februarie. „Răscoalele studenţeşti au izbucnit joi pentru a treia oară cu vigoare pe străzile Madridului", relatează agenţia Reuter.

După manifestaţiile desfăşurate la 7 şi 8 februarie, care au fost atacate de poliţie, studenţii au organizat în dimineaţa zilei de 9 februarie o puternică manifestaţie de protest în centrul Madridului, la care au participat sute de studenţi. „Jos sindicatul universitar falangist!", „Vrem sindicate libere!" erau lozincile scandate de manifestanţi.

Manifestaţia anti-franchistă a studenţilor a fost atacată de poliţie şi de detaşamente de huligani falangişti, care au provocat victime în rîndul studenţilor. Poliţia a operat numeroase arestări în rîndul manifestanţilor.

În 24 de ore

PNOM-PENH. — La invitaţia preşedintelui R. P. Chineze, Mao Ţze-dun, primul ministru al Cambodgiei, Norodom Sianuk, va vizita într-un viitor apropiat Republica Populară Chineză.

GENEVA. — La 9 februarie a avut loc la Geneva şedinţa ordinară a ambasadorilor Republicii Populare Chineze şi Statelor Unite. Şedinţa a durat aproape cinci ore.

Următoarea şedinţă va avea loc la 18 februarie.

LONDRA. — Din datele oficiale publicate de Ministerul Muncii din Anglia, rezultă că în prezent în această ţară există 264.000 de şomeri.

BERLIN. — Ziarele anunţă că 60.000 de muncitori, funcţionari, reprezentanţi ai intelectualităţii şi activişti sindicali din Germania occidentală au vizitat în 1955 R. D. Germană.

GENEVA. — Comitetul Internaţional al Crucii Roşii a dat publicităţii un comunicat prin care se recunoaşte oficial şi se admite ca membru al Comitetului Internaţional al Crucii Roşii Societatea de Cruce Roşie a Republicii Populare Democrate Coreene.

PRAGA. — La 8 februarie a sosit la Praga ansamblul de operă „Every-man Opera" din New York, care vizitează R. Cehoslovacă la invitaţia Ministerului Culturii.

Intre 11 şi 19 februarie, membrii ansamblului vor prezenta la Teatrul Carolin cunoscuta operă a lui George Gershwin „Porgy şi Bess".

TOKIO. — După cum s-a mai anunţat, Camera inferioară a parlamentului japonez a adoptat în unanimitate o rezoluţie prin care cere să se pună capăt experienţelor cu bombele nucleare. La 10 februarie o rezoluţie similară a fost adoptată de asemenea în unanimitate de Camera Consilierilor (a doua Cameră a parlamentului japonez). In cursul dezbaterilor a luat cuvîntul primul ministru Hatoyama care a declarat că va depune toate eforturile pentru interzicerea bombelor atomice şi cu hidrogen.

Comemorarea lui F. M. Dostoievski la Moscova

MOSCOVA 10 (Agerpres). — TASS transmite: In seara zilei de 9 februarie în Sala Coloanelor a Casei Sindicatelor a avut loc o reuniune solemnă consacrată celei de a 75-a comemorări a morţii marelui scriitor rus Feodor Mihailovici Dostoievski. La apelul Consiliului Mondial al Păcii întreaga omenire progresistă comemorează împreună cu oamenii sovietici această dată memorabilă.

Reuniunea a fost organizată de Comitetul sovietic pentru apărarea păcii, de conducerea Uniunii Scriitorilor sovietici, Academia de Ştiinţe a U.R.S.S., Ministerul Culturii al U.R.S.S. şi de Asociaţia unională pentru relaţiile culturale cu străinătatea.

In sală se aflau numeroşi reprezentanţi ai opiniei publice din capitala Uniunii Sovietice, precum şi literaţi străini.

Printre oaspeţi se aflau şefi ai reprezentanţelor diplomatice acreditaţi la Moscova, membri ai ambasadelor şi misiunilor străine.

In sală se afla de asemenea A. F. Dostoievski, nepotul lui Dostoievski, inginer la Leningrad.

A. A. Surkov a subliniat în cuvîntarea sa importanţa geniului creator al lui Dostoievski, ale cărui cele mai bune opere au intrat în tezaurul culturii mondiale.

Prof. V. V. Ermilov a prezentat un raport cu privire la creaţia lui F. M. Dostoievski.

După raport a avut loc un program artistic în cadrul căruia au fost prezentate fragmente din operele lui F. M. Dostoievski.

SPORT

Ieri la amiază a sosit în Capitală echipa de baschet „Proleter" din R.P.F. Iugoslavia. Oaspeţii vor susţine în ţara noastră trei partide. Astăzi 11 februarie ei vor întîlni echipa campioană a R.P.R. Dinamo Bucureşti. A doua partidă se va desfăşura tot în Capitală, baschetbaliştii iugoslavi urmînd să întîlnească selecţionata oraşului Bucureşti. Cea de a treia partidă va avea loc la Tg. Mureş unde echipa „Proleter" va întîlni selecţionata oraşului.

In clişeu: sportivii iugoslavi la sosirea în Gara de Nord.

Bucureştiul va găzdui o importantă întîlnire internaţională de rugbi

Anul acesta rugbiul din ţara noastră are în faţă mai multe întîlniri internaţionale importante. Printre acestea, se situează pe prim plan, „TURNEUL CELOR 5 ORAŞE" (LONDRA, PARIS, ROMA, PRAGA şi BUCUREŞTI), care va avea loc între 19—29 mai 1956 în Capitala ţării noastre. Echipele de rugbi se pregătesc de pe acum pentru aceste întîlniri.

Un meci de fotbal în plină iarnă? Şi asta în mijlocul munţilor, la Predeal? Nu trebuie să vă mire! Intr-adevăr, deşi nu s-a anunţat în coloanele nici unui ziar, cu toate acestea pe terenul sportiv din Predeal s-au întîlnit zilele trecute la fotbal două cunoscute echipe de... rugbi: Dinamo şi Casa Centrală a Armatei...

Meciul dintre cele două puternice formaţii bucureştene, a atras atenţia spectatorilor din Predeal, cărora rugbiştii le-au oferit un bun spectacol fotbalistic. Faze palpitante, care au depăşit uneori „litera" regulamentului de fotbal şi un scor final strîns: 1-0 pentru echipa dinamovistă!

Faptul că jucătorii din ambele formaţii vor face parte din echipa selecţionată a Bucureştiului în „Turneul celor 5 oraşe" a determinat ca cele două echipe să-şi facă unele antrenamente în comun.

Pînă atunci ambele echipe fac pregătiri intense...

Pe sportivii militari i-am întîlnit a doua zi pe pîrtia Veştei lîngă „Cioplea". După cîteva partide de „huştiulus" (un fel de rugbi redus, în care ţinta este situată la mijlocul terenului), rugbiştii şi-au pus schiurile. „Avansaţii" — Dobre, Oprescu, R. Chiriac, Nanu Radu şi Cojocaru — execută „cristiane". Deşi rugbiul este sportul celor curajoşi se găsesc şi aici dintre aceia, care pornesc cu teamă la vale: Teofilovici, Căpuşan... Glumele, strigătele de bucurie, vin să completeze „decorul" acestei minunate zile. I-am lăsat pe jucători să-şi continue antrenamentul şi ne-am apropiat de antrenorul Nicolae Ghiondea. Desigur, ne-a ghicit întrebarea şi ne-am mulţumit să-l ascultăm pe cunoscutul rugbist:

— Mai mult decît alte sporturi, rugbiul cere din partea jucătorilor o rezistenţă şi o forţă deosebită. S-a întîmplat deseori ca soarta meciului să fie decisă în ultimele minute, de forţa cu care au atacat înaintaşii, de viteza şi inteligenţa de orientare a jucătorilor din linia de trei sferturi. Intre aceste două compartimente şi mai precis, între jumătatea la grămadă şi jumătatea la deschidere nu a existat la noi întotdeauna o colaborare dintre cele mai rodnice. Vrem să remediem această „ruptură" şi, după cum se vede, lucrăm! Programul în aer liber este complectat cu cel din sală, unde insistăm asupra elementelor tehnice. Sîntem optimişti şi privim cu multă încredere campionatul. Sperăm să cucerim titlul, care anul trecut ne-a „scăpat", precum şi cupa.

Ştiri sportive

Comitetul pentru Cultură Fizică şi Sport de pe lîngă Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. a decernat titlul de maestru emerit al sportului unui număr de sportivi sovietici care s-au remarcat cu prilejul Jocurilor olimpice de iarnă de la Cortina d'Ampezzo.

Au primit această distincţie jucătorii de hochei N. Sologubov, I. Tregubov, G. Sidorenkov, I. Pantiuhov şi schiorii P. Kolcin, N. Anikin şi F. Terentiev.

Ceilalţi membri ai echipei de hochei, precum şi schiorul V. Kuzmin aveau titlul de maestru al sportului din anul 1954.

★

La 9 februarie, a avut loc la Moscova întîlnirea internaţională de box dintre selecţionata secundă a U.R.S.S. şi reprezentativa R. F. Germane. Tinerii boxeri sovietici s-au comportat excelent, repurtînd victoria cu scorul de 16-4. Ei au cîştigat 8 meciuri şi au pierdut două, la fel ca şi boxerii primei selecţionate.

O impresie deosebită a făcut boxerul de categoria mijlocie, Evghenii Feofanov, care l-a învins categoric la puncte pe fostul campion al Europei, Wemhoner.

★

Echipa reprezentativă de fotbal a R. P. Ungare, care întreprinde un turneu în Turcia, a susţinut primul său meci la Izmir în compania unei selecţionate locale. Fotbaliştii maghiari au cîştigat cu 8—1 (5—1).

SPECTACOLELE DE AZI

Teatre

Teatrul de Operă şi Balet: Cio-Cio-san; **Teatrul de Stat de Operetă**: Casa cu trei fete; **Teatrul Naţional „I. L. Caragiale"** (sala Studio): Citadela sfărîmată (sala Comedia): Revizorul; **Teatrul Armatei** (sala Magheru): La ora 6; **Municipal**: Răzvan şi Vidra; **Tineretului**: David Copperfield; **Muncitoresc C.F.R.-Giuleşti**: Chiriţa-n provincie şi Piatra din casă; **Studioul actorului de film „C. Nottara"**: Mincinosul; **Ansamblul de Estradă** (sala din Calea Victoriei): Călătorie pe note; (sala Dalles): Dansaţi cu noi; **Circul de Stat**: Spectacol excepţional.

Cinematografe

Vagabondul — **Patria, I. C. Frimu, Vasile Alecsandri, Elena Pavel, Gh. Doja, Al. Sahia, Donca Simo, Vasile Roaită**; Tata, mama, bona şi eu — **Magheru, Filimon Sîrbu, Flacăra, Moşilor, N. Bălcescu**; Ali-Baba şi cei 40 de hoţi — **Republica, Bucureşti, T. Vladimirescu**; Poveste neterminată — **Infrăţirea între popoare, 23 August, Volga**; Tăunul — **Victoria**; Insula fără nume — **Lumina**; Rio Escondido — **Mioriţa**; Festivalul Tineretului de la Varşovia, Concursul internaţional de motocros 1955 — **Maxim Gorki**; Pe baricadă — **Cultural**; Alarmă în munţi şi Şurubul lui Marinică — **Central, Arta, Boleslaw Bierut**; Actualitatea în imagini, Festivalul Tineretului de la Varşovia, Vînătorii de tigrii — **Timpuri Noi**; Omul cu arma — **Tineretului**; Zvăpăiata — **8 Martie**; Căderea Emiratului — **Griviţa**; Bancnota de 1.000.000 lire sterline — **Unirea**; Prinţesa Mary — **C. David**; Giuseppe Verdi — **Munca**; Vînătoarea de crabi — **Carpaţi**; Domnişoara de Scuderi — **Ilie Pintilie**; Lecţia vieţii — **Popular**; Soldatul Ivan Brovkin — **M. Eminescu**; Stele pe aripi — **1 Mai, Libertăţii**; Incercarea fidelităţii — **8 Mai**; Jan Huss — **Rahova**; N-a dansat decît o vară — **Gh. Coşbuc**; Ei au coborît din munţi — **Olga Bancic**; Seară de petrecere — **Aurel Vlaicu, Al. Popov**.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secţia scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52